

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΤΟΣ 49^ο – ΑΡΙΘ. 810

31 ΜΑΪΟΥ 2018

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ

- Ο Οικουμενικός Πατριάρχης εἰς Ἄγκυραν2
- Ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀρχιεπισκόπων καὶ Πατριαρχῶν ΚΠόλεως3
- Ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας εἰς Φανάριον καὶ Σμύρνην4
- Συνάντησις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
μετὰ τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας5
- Τὸ διήμερον Πατριαρχικόν προσκύνημα εἰς Καππαδοκίαν5
- Ἀπὸ τὴν Νέαν Ρώμην εἰς τὴν Πρεσβυτέραν6
- Ἡ κηδεῖα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πέργης κυροῦ Εὐαγγέλου7
- Ἐκλογαὶ Ἱεραρχῶν εἰς τὸ Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον8

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

- Ἐκλογαὶ Ἀρχιερέων εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων8

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

- Κήρυγμα τοῦ Μητροπολίτου Προικοννήσου Ἰωσήφ
τὴν Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος στὸν Πάνσεπτο Πατριαρχικὸ Ναὸ
τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (6 Μαΐου 2018)27

ΑΡΘΡΑ

- ANDROID-ΟΛΟΓΙΑΣ ΑΚΟΥΣΜΑ
ὑπὸ Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνας Δρος Ἀθανασίου33
- ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκηδόνας34

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
TELÉGR. ORTHODOXIA-GENÈVE • TÉL. (022) 758 98 60 • FAX (022) 758 98 61 • 37, CHEMIN DE CHAMBÉSÝ, 1292 CHAMBÉSÝ-GENÈVE, SUISSE

Ἡ "Ἐπίσκεψις" ἐπιδιώκει τὰ ἐνημερώνη τὰς ἀναγνώστας τῆς περὶ τῆς ζωῆς τῶν Ἐκκλησιῶν. Δέν φέρει εὐθύνην διὰ τὰς ἀπόψεις τὰς ἐκφραζομένας εἰς τὰς δημοσιευομένας εἰδήσεις. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευσις τοῦ περιεχομένου τοῦ Δελτίου μὲ ἀπλὴν ἐνδειξὴν τῆς προελεύσεως.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ

• Ο Οικουμενικός Πατριάρχης εἰς Ἄγκυραν

Τὸ ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς, 4^{ης} Μαΐου 2018, ἡ Α.Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Διακόνου κ. Γρηγορίου, Ὑπογραμματέως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, μετέβη εἰς Ἄγκυραν πρὸς ἐπευλόγησιν τοῦ ἔργου τῆς ἐκεῖσε Ὁρθοδόξου Κοινότητος ἐπ’ ἀφορμῇ τῆς πασχαλίου περιόδου.

Ἐν τῷ ἀερολιμένι τῆς πρωτευούσης τὸν Παναγιώτατον ὑπεδέχθησαν ὁ Πανοσιολ. Μ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Βησσαρίων, Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Πατριαρχείων καὶ Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τῆς Ὁρθοδόξου ἐν Ἀγκύρᾳ Κοινότητος, καὶ ὁ ἐξοχ. κ. Πέτρος Μαυροειδῆς, Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος ἐν Τουρκίᾳ. Ἀργότερον, ὁ Πατριάρχης παρεκάθησεν εἰς τό πρὸς τιμὴν Αὐτοῦ παρατεθέν ἐπίσημον δεῖπνον ὑπὸ τῶν ἐξοχ. κ.κ. Πρέσβων ἐν Ἀγκύρᾳ τῶν χωρῶν-μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως εἰς τὴν πρεσβευτικὴν κατοικίαν τοῦ ἐκπροσώπου αὐτῆς ἐξοχ. κ. Christian Berger.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δεύπνου καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγικὴν ὁμιλίαν Του ὁ Παναγιώτατος ἀπήντησεν εἰς πλείστας ὄσας ἐρωτήσεις τῶν 30 περίπου ἐξοχωτάτων συνδαιτημόνων, ἐνδιαφερομένων νὰ πληροφορηθοῦν τὰς θέσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ ἐνός εὐρέος φάσματος θεμάτων. Ἡ συζήτησις διεξήχθη ἀγγλιστί.

Τὴν ἐπομένην, Σάββατον 5^{ῆν} τ.μ., ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν τελεσθεῖσαν Θ. Λειτουργίαν τῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος Ἀγκύρας ἐν τῷ ἀδελφικῶς παραχωρουμένῳ διὰ τὰς λειτουργικὰς ἀνάγκας αὐτῆς Ρωμαιοκαθολικῷ Ναῶ. Εἰς τό τέλος, τὸν σεπτὸν Ἐπισκέπτην προσεφώνησεν ὁ Πανοσιολ. Ἱερατικῶς Προϊστάμενος Μ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Βησσαρίων καὶ εἶτα ἀπ-ήντησεν ὁ Πατριάρχης, ἑλληνιστί, τουρκιστί καὶ ἀγγλιστί, εὐλογήσας τό ὑπὸ τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου ἐπιτελούμενον ποιμαντικὸν καὶ πνευματικὸν ἔργον καὶ ἐνισχύσας ἠθικῶς τό χριστῶνυμον ποιμνιον ὅπως συνεχίσῃ τὸν κατὰ Χριστὸν ἀγῶνα μετὰ θάρρους καὶ ἐλπίδος. Ἠκολούθησεν ἐόρτιος δεξίωσις ἐν τῷ προαυλείῳ χώρῳ τοῦ Ναοῦ ἐν μέσῳ μεγάλης χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ τῶν ἐκκλησιασθέντων πολυπληθῶν πιστῶν διαφόρων ἐθνικῶν προελεύσεων.

Τὴν μεσημβρίαν τῆς ἰδίας ἡ Α.Θ. Παναγιότης ἐπέστρεψεν ἀεροπορικῶς εἰς τὴν ἑδραν Αὐτῆς εἰς τὴν Πόλιν ὑπαντηθεῖσα ὑπὸ τοῦ καὶ προπέμψαντος Αὐτῆν Πανοσιολ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου κ. Ἀνδρέου.

Οὕτως ὠλοκληρώθη ἡ πασχάλιος αὐτὴ ἱεραποδημία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Κοινότητα Ἀγκύρας, ἔνθα διεπιστώθη ἔτι ἅπαξ ἡ ζῶσα παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τὴν πορείαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ δυναμικὴ καὶ τό ποιμαντικόν ἐνδιαφέρον τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ κανονικῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτῆς Ὁρθοδόξους πιστοὺς.

• Ἡ ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀρχιεπισκόπων καὶ Πατριαρχῶν ΚΠόλεως

Ἐπὶ τῇ ἰ. μνήμῃ τῶν ἐν Ἁγίοις Ἀρχιεπισκόπων καὶ Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Σεβ. Συνοδικὸς Μητροπολίτης Γέρων Δέρκων κ. Ἀπόστολος, τὴν Κυριακὴν τῆς Σαμαρείτιδος, 6^ῃ Μαΐου, προέστη τῆς ἐν τῷ Π. Πατριαρχικῷ Ναῶ τελεσθείσης Θ. Λειτουργίας, ἐν συλλειτουργίᾳ μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Βρυούλων κ. Παντελεήμονος, Δωδώνης κ. Χρυσοστόμου, Βελγίου κ. Ἀθηναγόρου, Φωκίδος κ. Θεοκτίστου καὶ Προύσης κ. Ἐλπιδοφόρου, καθ' ἣν, σεπτῇ προτροπῇ, ἐτέλεσε τὴν χειροτονίαν τοῦ ἔλλογ. κ. Ἀλεξάνδρου Κούτση, Θεολόγου, ἐκ τῆς ἀδελφότητος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίας Τριάδος Χάλκης, εἰς διάκονον.

Τὸν πανηγυρικόν λόγον τῆς ἐορτῆς ἐξεφώνησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Προικοννήσου κ. Ἰωσήφ. (βλ. Στήλη ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ)

Ἐκκλησιάσθησαν ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος Β', οἱ Σεβ. Μητροπολίται Γέρων Νικαίας κ. Κωνσταντῖνος, Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος, Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Γουϊνέας κ. Γεώργιος, Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτου κ. Στέφανος καὶ Κυδωνιῶν κ. Ἀθηναγόρας, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀνθηδώνος κ. Νεκτάριος, Ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν τῇ Πόλει, ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ἀλικαρνασσοῦ κ. Ἀδριανός, Ἄρχοντες Ὀφφικιάλιοι τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας - μέλη τῆς ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης Ἀδελφότητος αὐτῶν «Παναγία ἡ Παμμακάριστος», ὁ Ἐξοχ. Πρέσβυς κ. Εὐάγγελος Σέκερης, Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Πόλει, ὁ Ἐντιμ. κ. Oleksandr Gaman, Γεν. Πρόξενος τῆς Οὐκρανίας, μετὰ τοῦ Ἐντιμ. κ. Maksym Vdonychenko, Προξένου, ἡ οἰκογένεια καὶ συγγενεῖς τοῦ νέου διακόνου καὶ πλήθος πιστῶν ἐκ τῆς Πόλεως καὶ ἐκ διαφόρων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Θρόνου δεξίωσιν, ὠμίλησεν ὁ ἐντιμολ. κ. Γεράσιμος Φωκᾶς, Ἄρχων Ὁρφανοτρόφος, Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος, ἀναφερθεὶς εἰς τὰ κατὰ τό παρελθόν ἔτος πεπραγμένα καὶ δραστηριότητα αὐτῆς καὶ ἐκφράσας τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν μελῶν πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ τὸν σεπτὸν Προκαθήμενον αὐτῆς, καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Δέρκων κ. Ἀπόστολος, διαβιβάσας τὴν εὐλογίαν

καί τας πατρικάς εὐχάς τοῦ Παναγιωτάτου εἰς τούς Ἐντιμολ. Ἄρχοντας Ὀφφικιαλίους καί διερμηνεύσας τήν Πατριαρχικήν εὐαρέσκειαν πρὸς αὐτούς διὰ τήν ἀπό μέρους των ποικιλότροπον συνεισφοράν εἰς τό διακονικόν ἔργον τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Ἀκολούθως, ὁ χειροτονήσας ἀρχιερεύς, ἀπευθυνθεὶς διὰ νουθετηρίων λόγων πρὸς τόν νεοχειροτονηθέντα διάκονον ἐκ μέρους τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Πατριάρχου, ἠνυχήθη αὐτῷ πιστήν καί εὖορκον διακονίαν εἰς τὰς αὐλάς τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καί διεβίβασεν αὐτῷ καί τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ τήν Πατριαρχικήν εὐχήν καί εὐλογίαν.

Ὁ νεοχειροτονηθεὶς διάκονος Ἀλέξανδρος ἀπαντῶν ἐξέφρασε διὰ καταλλήλου προσλαλιάς τὰ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης καί υἱϊκῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τόν Παναγιώτατον καί ἐξεζήτησε τὰς Πατριαρχικὰς εὐχὰς καί εὐλογίας ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ του εἰς τήν ἱερωσύνην.

Τό ἑσπέρας τῆς προτεραίας, ὁ Παναγιώτατος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φωκίδος κ. Θεοκτίστου, ἠύλογησε τό παρατεθέν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος δεῖπνον ἐν τῷ Ἑστιατορίῳ «Borsa».

• Ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας εἰς Φανάριον καί Σμύρνην

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, 6^{ης} Μαΐου, ἀφίχθη εἰς τὴν Πόλιν ἢ Α.Θ. Μακαριότης ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος Β΄, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γουϊνέας κ. Γεωργίου, κατόπιν ἀδελφικῆς προσκλήσεως τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου πρὸς συμμετοχὴν αὐτοῦ εἰς τό ἐτήσιον Πατριαρχικόν προσκύνημα ἐπὶ τῷ Πάσχᾳ εἰς τὴν ἀγιοτόκον γῆν τῆς Ἰωνίας. Τόν Μακαριώτατον ὑπεδέχθη ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰκονίου κ. Θεόληπτος.

Ὁ ὑψηλὸς ἐπισκέπτης προσῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καί, ἀφοῦ προσεκύνησεν ἐν τῷ Π. Πατριαρχικῷ Ναῶ, συμπροσηυχήθη ἀπὸ τοῦ ἰ. βήματος αὐτοῦ κατὰ τήν, ἐπὶ τῇ ἰ. μνήμῃ τῶν ἐν Ἁγίοις Ἀρχιεπισκόπων καί Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, τελεσθεῖσαν Θ. Λειτουργίαν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Δέρκων κ. Ἀποστόλου, τῆς Α.Θ. Παναγιότητος ἀδιαθετούσης.

Μετά τὴν δοθεῖσαν δεξίωσιν ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Θρόνου, ὁ Μακαριώτατος παρεκάθησεν εἰς τό ἐπίσημον γεῦμα ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Τραπεζῇ, τῇ συμμετοχῇ τῶν Συνοδικῶν καί λοιπῶν ἁγίων Ἀρχιερέων, ὡς καί τῶν παρεπιδημούντων Ἀρχόντων Ὀφφικιαλίων τῆς Μ.τ.Χ.Ε., μελῶν τῆς

Ἀδελφότητος αὐτῶν «Παναγία ἢ Παμμακάριστος», πραγματοποιούντων κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Σαμαρείτιδος τό κατ' ἔτος προσκύνημά των.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας, ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Βρυούλων κ. Παντελεήμονος καί Γουϊνέας κ. Γεωργίου, ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς εἰς Σμύρνην διὰ νά προεξάρχη τῆς πανηγύρεως ἐπὶ τῇ ἰ. μνήμῃ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν τῇ ὁμωνύμῳ ἐν Ἐφέσῳ παλαιᾷ Βασιλικῇ, ἔνθα καί ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου, προπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Μ. Ἀρχιδιακόνου κ. Θεοδώρου, μέλλει δέ, σὺν Θεῷ, νά ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Πόλιν τό ἑσπέρας τῆς Τετάρτης, 9^{ης} τ.μ.

• Συνάντησις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μετὰ τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας

Ἡ Α.Θ. Μακαριότης ὁ Πάπας καί Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος Β', ἐπανακάμψας ἐκ Σμύρνης εἰς Πόλιν, κατόπιν τῆς ὀλοκληρώσεως τῆς πατριαρχικῆς ἐπὶ τῷ Πάσχα τετραήμερου ἱεραποδημίας εἰς τὴν ἀγιοτόκον γῆν τῆς Ἰωνίας, τό ἑσπέρας τῆς Τετάρτης, 9^{ης} Μαΐου, ἐπεσκέψατο ἐν τῇ ἐν Θεραπείοις πατριαρχικῇ κατοικίᾳ τόν οἰκουροῦντα Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην, μεθ' οὗ ἔσχε μακράν συνομιλίαν καί συνεργασίαν ἐπὶ θεμάτων διορθοδόξου καί διεκκλησιαστικοῦ ἐνδιαφέροντος, παρουσία τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἰκονίου κ. Θεολήπτου καί Γουϊνέας κ. Γεωργίου, ὡς καί τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἰωακείμ, Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἀκολούθως, παρετέθη ὑπὸ τῆς Α.Θ. Παναγιότητος ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «Grand Tarabya» Θεραπείων ἀποχαιρετιστήριον δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου, ὅστις ἀνεχώρησε περὶ τό μεσονύκτιον εἰς Ἀθήνας, προπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰκονίου κ. Θεολήπτου.

• Τό διήμερον Πατριαρχικόν προσκύνημα εἰς Καππαδοκίαν

Τὴν μεσημβρίαν τοῦ Σαββάτου, 19^{ης} Μαΐου, ἡ Α.Θ. Παναγιότης, ὁ Πατριάρχης, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Θεοφιλ. Ἐπισκόπων Ἐρυθρῶν κ. Κυρίλλου καί Ἀραβισσοῦ κ. Κασσιανοῦ καί κληρικῶν τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς εἰς Καισάρειαν διὰ τό ἐτήσιον προσκύνημα Αὐτοῦ εἰς Καππαδοκίαν.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐχοροστάτησε καὶ ὠμίλησε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν ἐν τῷ Ἱ. Ναῶ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Σινασοῦ (Mustafapaşa), συμ-προσευχομένων τῶν Θεοφιλ. Ἐπισκόπων Ἐρυθρῶν κ. Κυρίλλου καὶ Ἀραβισσοῦ κ. Κασσιανοῦ, τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων ἐξοχ. κ. Παναγιώτου Σκουρολιάκου καὶ κ. Μαξίμου Χαρακοπούλου, τοῦ ἐξοχ. κ. Πέτρου Μαυροειδῆ, Πρέσβευς ἐν Ἀγκύρα, τοῦ ἐξοχ. κ. Εὐαγγέλου Σέκερη, Γεν. Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ πιστῶν ἐκ τῆς Πόλεως καὶ ἐξ Ἑλλάδος.

Τὸ ἑσπέρας ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ σὺν Αὐτῷ παρεκάθησαν εἰς δεῖπνον εἰς τὸ ἰδιόκτητον ἀρχοντικὸν τοῦ ἐντιμολ. κ. Γρηγορίου Χατζηγελευθεριάδου, ὀφφικιαλίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀφοῦ προηγουμένως προσεκύνησαν εἰς τὸ ἐν αὐτῷ Παρεκκλήσιον.

Τὴν ἐπαύριον, Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι συνελειτούργησαν ἐν τῷ Ἱ. Ναῶ Ἁγίου Δημητρίου Ἀραβισσοῦ (Gülşehir). Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ὠμίλησαν ἡ Α.Θ. Παναγιότης καὶ οἱ κύριοι βουλευταί, οἱ ὁποῖοι μετέφερον τὸν χαιρετισμὸν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Κοινοβουλίου τῆς Ἑλλάδος.

Σημειωτέον, ὅτι ἀμφότεροι οἱ ὡς ἄνω Ἱεροὶ Ναοὶ εἶναι ἐγκαταλελειμμένοι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν μεταξύ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος καὶ μόνον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τελεῖ ἐκτάκτως ἱεράς ἐν αὐτοῖς ἀκολουθίας, κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, κατὰ τὰ ὀργανούμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐτήσια προσκυνήματα.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης μετὰ τῆς συνοδείας Αὐτοῦ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Πόλιν τὸ ἑσπέρας τῆς 20ῆς τ.μ.

• Ἀπὸ τὴν Νέαν Ρώμην εἰς τὴν Πρεσβυτέραν

Ἀπὸ τῆς 23^{ης} μέχρι καὶ τῆς 26^{ης} Μαΐου (2018) ἡ Α.Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος ἐπραγματοποίησεν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Ρώμην, ὅπου εἶχεν ἰδιαιτέραν συνάντησιν μετὰ τὴν Α. Α. τὸν Πάπαν, παραθέσαντα γεῦμα πρὸς τιμὴν Του.

Κατὰ τὴν παραμονὴν Του ἐν Ρώμῃ ὁ Πατριάρχης προσεκύνησεν εἰς τὴν βυζαντινὴν Βασιλικὴν τῶν 12 Ἀποστόλων τὰ ἱερά λείψανα τῶν Ἀποστόλων Φιλίππου καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου καὶ ὠμίλησε πρὸς τὴν ἀδελφότητα αὐτῆς καὶ τοὺς συγκεντρωθέντας πιστοὺς, τὴν πρῶτῃν δὲ τῆς 26^{ης} ἔδωκεν ἐκτενῆ διάλεξιν, ἀγγλιστί, κατὰ τὴν κατακλείδα τοῦ διεθνοῦς

Συνεδρίου «Νέαι πολιτικάί καί τρόποι ζωῆς εἰς τήν ψηφιακὴν ἐποχὴν». Τό θέμα τῆς πατριαρχικῆς ὁμιλίας ἦτο «Μία κοινὴ χριστιανικὴ ἀτζέντα διὰ τό κοινόν ἀγαθόν».

Ἀκόμη, ἡ Α.Θ. Παναγιότης ηὐλόγησε δεῖπνα παρατεθέντα πρὸς τιμὴν Αὐτῆς ὑπὸ τῶν Πρέσβων τῆς Ἑλλάδος παρά τῇ Ἰταλίᾳ ἐξοχ. κ. Ἀναστασίας Ἀθανασίου καί παρά τῷ Βατικανῷ ἐξοχ. κ. Ἀλεξάνδρου Κουγιοῦ, ὡς καί τοῦ Πρέσβευος τῆς Ἰσπανίας παρά τῷ Βατικανῷ ἐξοχ. κ. Gerardo Bugallo Ottone. Εἰς τό τελευταῖον, μέ τιμώμενον πρόσωπον τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην, Ὅστις καί ὠμίλησε καταλλήλως, παρεκάθησαν καί ἅπαντα τά πολυάριθμα μέλη τοῦ ὡς ἄνω Συνεδρίου. Ἐπίσης, ὁ Πατριάρχης ἐπεσκέφθη ἐθιμοτυπικῶς τόν παρά τῷ Βατικανῷ Πρέσβυν τῆς Τουρκίας ἐξοχ. κ. Mehmet Raşacı, καθηγητήν.

• Ἡ κηδεῖα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πέργης κυροῦ Εὐαγγέλου

Μετά τῆς δεούσης ἐκκλησιαστικῆς τάξεως προεπέμφθη εἰς τήν αἰωνιότητα ἐκ τοῦ Πανσέπτου Πατριαρχικοῦ Ναοῦ, ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Πέργης κυρός Εὐάγγελος, τήν Παρασκευήν, 25^{ῃν} Μαΐου.

Τήν πρωΐαν, ἐτελέσθη ἡ ἐξόδιος Θεία Λειτουργία ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Πριγκηποννήσων κ. Δημητρίου, τῆς Α. Σεβασμιότητος, τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου, Μητροπολίτου Γέροντος Δέρκων κ. Ἀποστόλου, συμπροσευχομένου ἀπό τοῦ ἱεροῦ Βήματος.

Ἀκολούθως, καί περί ὥραν 12^{ῃν}, ἐτελέσθη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία προεξαρχούσης τῆς Α. Σεβασμιότητος, τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου, Μητροπολίτου Γέροντος Δέρκων κ. Ἀποστόλου, συμπαραστατουμένου ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Γέροντος Νικαίας κ. Κωνσταντίνου, Γέροντος Πριγκηποννή-σων κ. Δημητρίου, Μιλήτου κ. Ἀποστόλου, Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνος, Μύρων κ. Χρυσοστόμου, Ἰκονίου κ. Θεολήπτου, Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καί Βιάννου κ. Ἀνδρέου, Νέας Ζηλανδίας κ. Ἀμφιλοχίου, Καλλιουπόλεως καί Μαδύτου κ. Στεφάνου, Προύσης κ. Ἐλπιδοφόρου καί Κυδωνιῶν κ. Ἀθηναγό-ρου.

Τό πένθος τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἔφερον οἱ Σεβ. Μητροπολίται Τρανουπόλεως κ. Γερμανός καί Μυριοφύτου καί Περιστάσεως κ. Εἰρηναῖος.

Τόν ἐπικήδειον λόγον ἐξεφώνησε, κατὰ τήν τάξιν, ὁ Πανοσιολ. Διάκονος κ. Γρηγόριος, Ὑπογραμματεὺς τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀνθηδῶνος κ. Νεκτάριος, Ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν τῇ Πόλει, οἱ Θεοφιλ.

Ἐπίσκοποι Λεύκης κ. Εὐμένιος, Ἀλικαρνασσοῦ κ. Ἀδριανός καί Ἀραβισσοῦ κ. Κασσιανός, Κληρικοί τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως καί τῶν παρακειμένων Ἱ. Μητροπόλεων, Ἄρχοντες Ὀφφικιάλιοι τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, ὁ ἐξοχ. Πρέσβυς κ. Εὐάγγελος Σέκερης, Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, παράγοντες τῆς Ὁμογενείας, ὁ Διευθυντής μετὰ καθηγητῶν καί μαθητῶν τοῦ Ζωγραφείου Λυκείου, συγγενεῖς τοῦ ἐκλιπόντος καί πολλοί πιστοί.

Ὁ ἐνταφιασμός τοῦ ἀειμνήστου Ἱεράρχου ἐγένετο ἐν τῷ ἐν Σισλῆ Κομητηρίῳ τῆς Θείας Μεταμορφώσεως, ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τρανουπόλεως κ. Γερμανοῦ.

• Ἐκλογαί Ἱεραρχῶν εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον

Συνήλθεν, ὑπό τήν προεδρίαν τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος εἰς τήν τακτικήν συνεδρίαν αὐτῆς σήμερον, Τετάρτην, 30^{ῆν} Μαΐου 2018, πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀναγεγραμμένων θεμάτων.

Κατά τήν συνεδρίαν αὐτῆς, ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος ἀποδεχθεῖσα τήν οἰκειοθελῆ παραίτησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νέας Ζηλανδίας κ. Ἀμφιλοχίου ἀπό τῆς διαποιμάνσεως τῆς Ἐπαρχίας αὐτοῦ, προτάσει τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, ἐξελέξατο αὐτόν παμψηφεῖ Μητροπολίτην Γάνου καί Χώρας, εἰς δέ τήν οὕτως κενωθεῖσαν Μητρόπολιν Νέας Ζηλανδίας ἐξελέξατο, ὁμοίως παμψηφεῖ, τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην κ. Μύρωνα Κτιστάκη, κληρικόν τῆς Ἱεραῖς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 30^ῆ Μαΐου 2018

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἀγίας καί Ἱεραῖς Συνόδου

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

• Ἐκλογαί Ἀρχιερέων εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων

Τήν Τρίτην, 2^{ᾶν}/15^{ῆν} Μαΐου 2018, ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος ἐν συνεδρίᾳ αὐτῆς, ὑπό τήν προεδρίαν τῆς Α.Θ. Μακαριότητος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου, προέβη εἰς τὰς κάτωθι πράξεις:

Ἐξέλεξε τόν Ἀρχιμανδρίτην Χριστοφόρον εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κυριακουπόλεως καί Πατριαρχικόν Ἐπίτροπον εἰς Ἀμμάν τῆς Ἰορδανίας καί

τόν Ἀρχιμανδρίτην Ἀριστόβουλον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων καί Πατριαρχικόν Ἐπίτροπον εἰς τήν Μαδηβάν τῆς Ἰορδανίας.

Τό ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς, 5^{ης} /18^{ης} Μαΐου 2018, μετά τήν ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἔλαβε χώραν εἰς τόν μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Μηνύματος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Χριστοφόρου εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Κυριακουπόλεως καί τῆς χειροτονίας αὐτοῦ εἰς Ἀρχιερέα εἰς τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, τήν ἐπομένην, πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 6^{ης}/19^{ης} Μαΐου 2018.

Τό Μήνυμα ἐτελέσθη συμφώνως πρός τό Τυπικόν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, τό ὁποῖον ὀρίζει τήν ὑπογραφήν τῶν ψηφισάντων τόν ἐκλεγέντα εἰς τόν Κώδικα τῶν Ὑπομνημάτων ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Βήματος.

Τόν ἐκλεγέντα ἐτίμησαν διά τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τό Μήνυμα μέλη τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὁ ἀδελφός καί ἄλλοι συγγενεῖς αὐτοῦ, καί μέλη τοῦ ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου ἐξ Ἰορδανίας, εἰς τό ὁποῖον οὗτος ἀπό ἐτῶν διηκόνει. Μετά τό Μήνυμα ἠκολούθησε ἡ ἄνοδος εἰς τά Πατριαρχεῖα. Ἐνταῦθα ὁ ἐκλεγείς προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι εἰδική διά τήν πορείαν τῆς ζωῆς μου. Ἐπιτρέψατέ μοι νά εὐχαριστήσω τόν Θεόν, τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον καί Ὑμᾶς προσωπικῶς. Σᾶς εὐχαριστῶ καί ὑπόσχομαι ὅτι θά βαδίσω τήν πορείαν τῆς Ἀδελφότητος καί ὅτι θά φανῶ ἀντάξιος τῶν προσδοκιῶν αὐτῆς καί τοῦ ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου, τό ὁποῖον ἐπί ἔτη ὡς Ἀγιοταφίτης διηκόνησα».

Ὁ Μακαριώτατος ἀντιπροσεφώνησε τόν ἐκλεγέντα διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Ἀρχιεπίσκοπε Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρε,

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος ἐν τῇ προσφάτῳ αὐτῆς Συνεδρία ὁμοφώνως ἀπεδεξαμένη τήν Πατριαρχικήν καί Πατρικήν Ἡμῶν εἰσήγησιν τῆς εἰς τό Ἀρχιερατικόν ἀξίωμα προαγωγῆς ὑμῶν, ψήφοις κανονικαῖς, ἀνέδειξεν τήν ὑμετέραν Ὁσιολο-γιότητα Ἀρχιεπίσκοπον τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Κυριακουπόλεως καί διωρίσατο αὐτήν Πατριαρχικόν Ἐπίτροπον καί ποιμένα πνευματικόν τοῦ ἐν Ἀμμάν

Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας καί τῶν περιχώρων αὐτοῦ διαβιοῦντος Χριστεπωνύμου ἡμῶν καί εὐσεβοῦς πληρώματος.

Τοῦτο δέ ἐποίησε ἡ Ἁγία καί Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος, ἀκούουσα εἰς τούς θεοπνεύστους λόγους τοῦ θείου Παύλου λέγοντος: «Οἱ γάρ καλῶς διακονήσατες βαθμόν ἑαυτοῖς καλόν περιποιοῦνται καί πολλήν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Α΄ Τιμ. 3, 13).

Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Ἀρχιεπίσκοπε Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρε, ἡ ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, ἀφ' ἑνός μὲν ἐκάλεσε ὑμᾶς εἰς τὴν ὑψίστην τιμὴν τοῦ Ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος, ἀφ' ἑτέρου δέ ἀνέθεσεν ὑμῖν τὴν ὄντως θυσιαστικὴν καί σταυροαναστάσιμον ταύτην ἀποστολικὴν διακονίαν εἰς λίαν κρισίμους καιρούς διὰ τὴν χριστιανικὴν παρουσίαν ἐν τῇ σκληρῶς δοκομαζομένη περιοχῇ ἡμῶν, δη-λονότι τῆς Μέσης Ανατολῆς.

Εὐχόμεθα, ὅπως ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καί τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, ἐνισχύῃ ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν νέων Ἀγιοταφικῶν καθηκόντων καί τῆς ἐμπιστευθείσης ὑμῖν θεαρέστου ἀποστολῆς τοῦ Ἐπισκόπου καί δὴ τοῦ τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς Ἐκκλησίας καί κατευθύνῃ τὰ διαβήματα ὑμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν τοῦ Ἀρχιποίμενος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἰδιαζόντως δέ πρὸς διαφύλαξιν τῆς ἀρραγοῦς ἐνότητος τοῦ ἐνιαίου ἡμῶν Χριστεπωνύμου πληρώματος ἔνθεν καί ἔνθεν τῶν ρείθρων τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί τοῦ Πάτρωνος ὑμῶν ἁγίου Χριστοφόρου τοῦ μεγαλομάρτυρος. Ἄξιος καί στερεός ἐν τῇ πίστει».

Τό Σάββατον, 6^η/ 19^η Μαΐου 2018, ἔλαβε χώραν εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἢ εἰς Ἀρχιερέα χειροτονία τοῦ ἐψηφισμένου Ἀρχιεπισκόπου Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρου, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἁγίας καί Ἱεράς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς πρόσφατον Συνεδρίαν Αὐτῆς. Τό μυστήριον τῆς χειροτονίας ἐτελέσθη εἰς τό πλαίσιον τῆς θείας Λειτουργίας, συμφώνως πρὸς τὴν τάξιν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας. Ἡ τάξις αὕτη προβλέπει τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ὁμολογιῶν πίστεως καί τῶν Λιβέλλων κατὰ τῶν αἰρετικῶν εἰς τό πλαίσιον τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου.

Ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τὸν χειροτονούμενον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως:

“Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Ἀρχιεπίσκοπε Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρε,

Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ Πατρὸς ἀξιοὶ ὄλους ἡμᾶς σήμερον νά ἐπιτελώμεν τό Μυστήριον τῆς Θείας Λειτουργίας, τῆς εὐχαριστηρίου ἀναιμάκτου θυσίας, εἰς τό μέσον τῆς γῆς, εἰς τόν τόπον, ἐν ᾧ ἐτελεσιουργήθη ἡ σωτηρία ἡμῶν διὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ καί τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ Αὐτοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ Μυστηρίῳ τούτῳ τελεῖται Μυστήριον ἕτερον, τῆς εἰς Ἀρχιερέα χειροτονίας σου, κατόπιν ἀποφάσεως ἐκλογῆς τῆς ὑμετέρας Θεοφιλίας, ψήφοις κανονικαῖς καί ὁμοφώνοις τῆς περὶ Ἡμᾶς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς Ἀρχιερέως τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἀρχιεπισκοπῆς Κυριακουπόλεως, ἀναλαμβανούσης ἐν ταύτῳ καί τήν Ἐπιτροπείαν τοῦ ἐν Ἀμμάν τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας καί τῶν περιχώρων διαβιοῦντος εὐσεβεστάτου Ὁρθοδόξου πληρώματος.

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος ἤχθη εἰς τήν ἀπόφασιν ταύτην, ἐκτιμῶσα τήν ἐκ τῆς νεανικῆς σου ἡλικίας φοίτησιν εἰς τήν Πατριαρχικὴν Σχολὴν καί τήν μετὰ τήν ἀποφοίτησιν ἔνταξιν καί μαθητείαν σου εἰς τήν Ἁγιοταφικὴν Ἀδελφότητα, εἰς τήν ὁποίαν ἐγαλουχήθη καί ἐδιδάχθη τήν ἀγάπην πρὸς τὰ Πανάγια Προσκυνήματα καί τόν σεβασμόν εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς καί τὰς Πατερικὰς ὑποθήκας. Ἐκ τῶν ἀρχῶν τούτων ἐμπνεόμενος εἰργάσθη ἐπὶ ἔτη συναπτά εἰς τήν ἐν Ἀμμάν Ἀντιπροσωπείαν τοῦ Πατριαρχείου καί κυρίως εἰς τήν Ἱεράν Μονὴν Ζωοδόχου Πηγῆς ἐν Ντιμπίν, εἰς ἔργον ἰδρυτικόν, κτηριακόν καί ἀνακαινιστικόν, προπάντων ὁμως εἰς ἔργον ἐπιστηριγμοῦ ψυχῶν τῆς τε νεανικῆς ἡλικίας καί τῆς ὠρίμου, ἀλλὰ καί τῶν πασχόντων.

Τὰ παρά τοῦ Θεοῦ ἐμπιστευθέντα σοι τάλαντα ἐκαλλιέργησας τῇ συνεργίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἐπηύξησας εἰς διπλοῦν. Ταῦτα καλεῖσαι ἀπὸ τῆς σήμερον ἔτι νά καλλιεργήσης ἐνισχυόμενος διὰ τῆς Χάριτος, τοῦ κύρους καί τῆς ἐξουσίας τοῦ Ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος καί νά θέσης εἰς τήν διακονίαν τοῦ ἐν Ἀμμάν Ὁρθοδόξου ποιμνίου, ὥστε τοῦτο νά παραμένῃ πιστόν εἰς τὰ δόγματα τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καί ἀφωσιωμένον καί ἠνωμένον ἀρρήκτως μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ὁποίας ἔδρα Ἱερουσαλήμ, ἡ Πόλις τοῦ Βασιλέως τοῦ Μεγάλου, ἐνθυμούμενος ὅτι αἰείποτε ἡ Ἁγία ἡμῶν Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία θεοκελεύστως ἐνεργοῦσα περιέβαλε πάντα ἄνθρωπον ὡς εἰκόνα Θεοῦ, εὐαγγελιζομένη τόν λόγον κατὰ τήν ὑποθήκην τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «ὅσοι γάρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδέ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δούλος οὐδέ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καί θῆλυ· πάντες γάρ ἡμεῖς εἰς ἔστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. 3, 27-28).

Πρόσελθε, οὖν, Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Ἀρχιεπίσκοπε Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρε τῷ Ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ καί προσευχήσου διακαῶς, ἵνα διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῆς Μετριότητος Ἡμῶν καί τῶν

συλλειτουργούντων Ἡμῖν Ἱερωτάτων Ἀρχιερέων κατέλθη ἐπὶ σέ ἢ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα Χάρις τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος καὶ διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀναδεικνύη σε σκευὸς ἐκλογῆς, ὑπομένων τὴν Ἰώβιον ὑπομονὴν κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ σήμερον ἑορταζομένου Ἁγίου Ἰώβ τοῦ Πολυάθλου καὶ κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ πατρωνός σου Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Χριστοφόρου ἀναδεικνυόμενος Χριστοφόρος, φέρων ἐν τῇ ψυχῇ σου τὸν Χριστὸν καὶ μεταδίδων Τούτον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, πρὸς παραμυθίαν, οἰκοδομὴν καὶ σωτηρίαν αὐτῶν καὶ δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ χειροτονούμενος ἀπήντησε διὰ τῆς κάτωθι ἀντιπροσφωνήσεως αὐτοῦ:

«Μακαριώτατε, Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Παρίσταμαι ἐνώπιόν Σας εἰς τὸν Πανίερὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης τοῦ Καθολικοῦ, μεταξύ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ καὶ τοῦ Παναγίου Τάφου, μεταξύ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς.

«Τὸν Σταυρόν Σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν». Αὐτὸ τὸ μήνυμα τῆς ἀναστασίμου χαρᾶς, τῆς ἀγάπης, τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς σωτηρίας πηγάζει ἀπὸ τὴν Σιωνίτιδα Ἐκκλησία μας. «Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ».

Παρίσταμαι σήμερον, ἡμέρα μνήμης τοῦ δικαίου Ἰώβ, ἐνώπιόν Σας, Μακαριώτατε, τὸν Πατέρα ἡμῶν τῶν Ἁγιοταφίτων καὶ Πατριάρχην Ἱεροσολύμων, καὶ καλοῦμαι, ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος, ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μου, νὰ ζήσω τὴν προσωπικὴν μου Πεντηκοστήν, Χάριτι τοῦ Παναγάθου Θεοῦ διὰ τῶν τιμίων χειρῶν Σας.

Πιστεύω ὅτι δέν εἶναι τίποτα τυχαῖο εἰς τὴν ζωὴν μας καὶ αὐτὸ εἶναι ἐξ οὐρανοῦ γιὰ μένα. Καλοῦμαι σήμερα νὰ λάβω τὴν χάριν τῆς Ἀρχιερωσύνης, τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν διακονίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀκούγοντας τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Χριστόν λέγοντα ὅτι «ἦλθε νὰ διακονήσῃ, ὄχι νὰ διακονηθῇ» καὶ ὅτι «τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησι ὑπὲρ τῶν προβάτων», κι ἐκεῖνα τὰ λόγια Του πρὸς τὸν Ἅγιο Πέτρο: «φιλεῖς μέ, Πέτρε; Ποίμινε τὰ πρόβατά μου!» θαυμάζω, τί μεγαλεῖο ἀγάπης, θυσίας, εὐθύνης!

Ὁ Χριστὸς θέλει ἀπὸ ἐμᾶς ἔργα, θυσίες, ὄχι λόγια. Γι' αὐτό, ὅταν ἐμβαθύνω μέσα μου καὶ βλέποντας τίς ἀδυναμίες μου, τὰ πάθη μου, τίς ἀμαρτίες μου, τρέμω καὶ φοβᾶμαι καὶ ἀνατρέχοντας εἰς τοὺς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, βλέπω πῶς ἔφευγαν μακριὰ ἀπὸ τὰ ἀξιώματα! Φοβᾶμαι ἔτι

περισσότερον, ἀλλά γαληνεύει ἡ ψυχὴ μου, ὅταν ἀκούω τὸν Χριστὸ μας νὰ λέει: « ἡ δύναμὶς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται».

Εὐχεσθε, Μακαριώτατε, νὰ ἀντλῶ καὶ ἐγὼ δύναμη καὶ ἐλπίδα ἀπὸ αὐτὴ τῆ δύναμη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιὰ νὰ μπορέσω νὰ σηκώσω τὸ σταυρὸ τῆς νέας μου διακονίας.

Ἄλλ' ὅμως ἀντλῶ δύναμη κι ἀπὸ Ἐσᾶς, Μακαριώτατε, βλέποντάς Σας μὲ πόση δύναμη καὶ ὑπομονή, μὲ πόση ἀγάπη καὶ θέληση καθοδηγεῖτε τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας μας, μὲ τόσα προβλήματα καὶ δυσκολίες, σέ μία πολύπαθη περιοχὴ μὲ πολλές συγκρούσεις πολιτικές καὶ ἐθνικές καὶ θρησκευτικές.

Οἱ μνημέες μου καὶ οἱ σκέψεις μου ἀνατρέχουν στὰ παιδικὰ μου χρόνια, γέννημα τῶν Ἱεροσολύμων, μικρὸ παιδί νὰ διακονῶ εἰς τὴν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στό χωριό μου, τὴν Τζίφναν, μέλος μιᾶς μικρῆς οἰκογενείας, ἀπλῆς ἀλλὰ ταπεινῆς καὶ εὐλογημένης.

Ὁ πατέρας μου Καμάλ, γεωργός, ἀγαποῦσε τὴν γῆ, τὴν ἐπεριποιεῖτο, τὴ φρόντιζε μὲ πολλοὺς κόπους· ἀλλὰ τί χαρὰ ἔβλεπα εἰς τὸ πρόσωπόν του, ὅταν καρ-ποφοροῦσε! Ἡ μητέρα μου Γιασεμή, ἀγαποῦσε τὰ γράμματα, τὴ μόρφωση καὶ ἀνέλαβε θέσεις εἰς διαφόρους τομεῖς κυβερνητικούς καὶ κοινωνικούς. Θυμᾶμαι καὶ τὸν μοναδικόν μου ἀδερφό, τὸ Μοῦσα πού πηγαίναμε σχολεῖο μαζί εἰς τὴ Ραμάλλαν μέχρι τὴν Ἐκτη Δημοτικῆ πού τοὺς ἄφησα. Τώρα εἶναι παντρεμένος καὶ ἔχει τέσσερα παιδιά. Μοῦ δώσανε πολλὰ εἰς τὴν ζωὴν μου, τοὺς ἀγαπῶ καὶ εὐχομαι ὁ Θεὸς νὰ τοὺς ἔχει καλὰ καὶ νὰ τοὺς χαρίσει τὸν Παράδεισο.

Τότε μικρός, ὅπως ἤμουν, δέν ἤξερα τίποτα γιὰ τὸν Ὁρθόδοξο μοναχισμό, ἀλλὰ ἤθελα νὰ γίνω μοναχός καὶ Ἱερεὺς. Αὐτὸ τὸ ἔδειχνα μὲ τὰ περισσότερα ἔργα καὶ παγνίδια μου, πῶς καὶ γιατί δέν ξεύρω. Αὐτὸ πού ξεύρω εἶναι ὅτι ἤλθα εἰς τὴν Α' Γυμνασίου εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Σχολὴν τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου, παρ' ὅλες τίς οἰκογενειακές ἀντιδράσεις, εἰδικὰ τῆς μητέρας μου καὶ τοῦ κοινωνικοῦ μας περιβάλλοντος.

Μέ ἐδέχθη μὲ πολλὴν τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπην καὶ πατρικὴν στοργὴν ὁ μακαριστὸς Πατριάρχης Διόδωρος «αἰωνία Αὐτοῦ ἡ μνήμη». Τὸν ἄκουα ψηλά ἀπὸ τὸν Πατριαρχικὸ Θρόνο εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον, ἐγὼ τότε κανονάρχης, μόλις 12 ἐτῶν, διαβάζοντας τὸν Ἀπόστολο μὲ τὰ σπαστὰ Ἑλληνικά μου, νὰ μοῦ λέει: «Μπράβο, βρέ Χάννα – μπράβο βρέ Γιάννη», μὲ ἐνεθάρρυνε μὲ τέτοιο τρόπο, πού μ' ἔκανε ὄχι μόνο νὰ τὸν ἀγαπήσω, ἀλλὰ νὰ ἀγαπήσω ὅλα γύρω μου, τὸν ἴδιο, τὸ Ἱερό Κοινό, τὰ Πανάγια Προσκυνήματα, τὴν Ἐκκλησίᾳ, τὴν Ἑλλάδα, τὸ ποίμνιο, τὴν Ἰορδανία, ἀκόμη πρὶν νὰ τὴν γνωρίσω.

Μοῦ φόρεσε τὰ ρᾶσα εἰς τόν Προφήτη Ἡλία τό 1984 καί μέ ἔστειλε διακονητήν εἰς τόν Φρικτόν Γολγοθᾶν καί τόν Πανάγιον Τάφον, ὡς ὑποτακτικόν τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος Δανιήλ, αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη! Ἐμαθα κοντά του τήν σοβαρότητα καί τήν ὑπευθυνότητα. Ἐμαθα πῶς πρέπει νά εἶναι ὁ γνήσιος Ἀγιοταφίτης: Τήν νύκτα νά τήν μοιράζει μεταξύ τῆς προσευχῆς καί τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, τήν Θεία Λειτουργία καί τήν ξεκούραση, γιά νά εἶναι ἡ ἡμέρα διακονία εἰς τά Πανάγια Προσκυνήματα. Μοῦ ἔμαθε τί ἐστί γνήσιος μοναχός, γαλήνιος, ταπεινός, ὑπομονητικός, διά νά δέχεται τούς προσκυνητάς μέ τόσην διάκριση, γιά νά εἶναι αἰσθητή ἡ Χάρις καί ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ὁρθοδοξίας. Αὐτό προσπάθησα νά εἶμαι καί νά κάνω εἰς τήν περίοδον τῆς διακονίας μου εἰς τήν Ἰορδανίαν πού διήρκησε μέχρι τώρα, 28 χρόνια.

Ἐκάρην μοναχός ἀπό τά χέρια του, μοῦ ἔδωσε τό ὄνομα κάποιου Γέροντός του ἀπό τήν Χίο, «Χριστοφόρου», πού τόν ἔστειλε εἰς τά Πανάγια Προσκυνήματα. Καί ἐκείνη τήν ἴδια ἡμέρα ἐκάρην μοναχός μαζί μέ τόν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλο. Καί μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησία καί πάλι μαζί νά διακονήσουμε εἰς τήν Ἰορδανία. Τίποτα τελικά δέν εἶναι τυχαῖο. Ἡ Χάρις καί ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ὄλα τά οἰκονομεῖ.

Θυμᾶμαι τά λόγια τοῦ μακαριστοῦ Ἁγίου Καισαρείας Βασιλείου (αἰωνία του ἡ μνήμη), τήν ἡμέρα τῆς χειροτονίας μου εἰς διάκονον εἰς τόν Φρικτόν Γολγοθᾶν, τό 1988: «Παιδί μου, νά κρατήσεις τήν ψυχή σου καθαρή, νά λάμπει μέ ἀγιότητα». Καί σήμερα ἐξομολογοῦμαι ἐνώπιον Ὑμῶν: δέν τήν κράτησα καθαρή! Ἀμάρτησα! Ἡμαρτον, ζητῶ συγχώρεσιν καί τό ἔλεος καί τήν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ.

Μέ τήν εὐλογία τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Διοδώρου πῆγα εἰς τήν Ἰορδανίαν τό 1989, ἀλλά καί μέ τήν προτροπήν καί συμβουλήν τοῦ Ἁγίου Βόστρων κ. Τιμοθέου. Μοῦ εἶπε ὅτι πρέπει νά διαλέξω μεταξύ τοῦ κέντρου μέ ὄλα του τά θετικά καί τῆς μορφώσεώς μου.

Τόν πρῶτο χρόνο ἐσπούδασα Ἀραβικά εἰς τό Ἰορδανικό Πανεπιστήμιον τοῦ Ἀμμάν καί μετά ἐσπούδασα τήν Νομική καί τήν Κοινωνιολογία.

Τήν παραμονήν τῶν Χριστουγέννων 6 Ἰανουαρίου 1991 εἰς τόν ΚαθηδρικόΝ Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἔγινα Ἱερεὺς ἀπό τόν μακαριστόν Ἅγιον Κυριακουπόλεως Κωνσταντῖνον, «αἰωνία του ἡ μνήμη»!

Ἐδῶ ξεκίνησε ἕνα νέο στάδιο τῆς ζωῆς μου, νέοι ὀρίζοντες. Ἀρχισα νά γνωρίζω τό ποίμνιο ἀπό κοντά, νά ζῶ μαζί του τίς ἀνησυχίες του, τίς ἀνάγκες του, τά αἰτήματά του, τή δίψα του διά τήν Ὁρθοδοξίαν. Ἐβλεπα τό ποίμνιό μας εἰς τά δόντια τῶν λύκων, τήν αἴρεσιν νά κατασπαράζει τίς σάρκες τῆς ψυχῆς τους, τήν Ὁρθόδοξο ταυτότητά τους, τήν Ρωμηοσύνη τους. Ἐβλεπα νά

ἀλλοιώνεται τό Λειτουργικό καί Πνευματικό τους αἰσθητήριο καί τά ρεύματα τοῦ Ἰσλαμικοῦ φανατισμοῦ νά κάνουν τήν πνευματική πραγματικότητά τους πιό ἐπώδυνη. Ξεκινήσαμε μέ τήν νεολαία νά κάνουμε προσευχή, νά μαθαίνουμε νά λέμε τό «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με», τό κομβοσχοῖνι. Ξεκίνησα νά τελῶ τήν Θεία Λειτουργία, τήν ἐξομολόγηση, νά κάνω ὁμιλίες. Στόχος μας ἦταν νά μπεῖ ἡ Ὁρθόδοξος εἰκόνα σέ κάθε σπίτι, νά φέρουμε Πατερικά βιβλία εἰς τά Ἀραβικά.

Ἔτσι ξεκινήσαμε τό μοναστήρι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς εἰς τό Ντιπίν μέ τήν εὐλογία τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Διοδώρου. Καί ἔγινε μέ τήν εὐχή Σας, καί μέ τίς προσευχές καί τούς κόπους τῆς Γερόντισσας Εἰρηναίας καί τῶν ἀδελφῶν μονα-ζουσῶν Αἰκατερίνης καί Θέκλης καί τῶν δοκίμων μοναζουσῶν καί ὄλου τοῦ ποιμνίου, αὐτό που εἶναι σήμερα. Ἔγινε τό μοναστήρι ἓνα λιμάνι σωτηρίας γιά πολλούς.

Δέν μπορῶ νά μὴν ἀναφερθῶ εἰς τόν Ἅγιο Φιλαδελφείας τόν κ. Βενέδικτο. Ἔκανε σημαντικό ἔργο εἰς τήν Ἰορδανίαν σέ πολλούς καί διαφόρους τομεῖς, ἄφησε αἰσθητή τήν παρουσία του καί τήν ποιμαντορία του. Ὁ Θεός νά τοῦ χαρίζει υἱεῖα καί δύναμη.

Ἐλήλυθε ἡ ὥρα, Μακαριώτατε. Καί ἐπιτρέψατέ μου νά εὐχαριστήσω τόν Πανάγαθο Θεό, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τόν Ἅγιο Χριστοφόρο καί τόν δίκαιο Ἰώβ, τοῦ ὁποῖου τήν μνήμη ἐπιτελοῦμε σήμερα, καί πάντας τούς Ἁγίους διά ὅ,τι μοῦ ἔδωσαν εἰς τήν ζωήν μου.

Μακαριώτατε, θέλω νά εὐχαριστήσω καί Ὑμᾶς ἀπό τά βάθη τῆς καρδίας μου καί τήν περί Ὑμᾶς Ἁγίαν καί Ἱεράν Σύνοδον τοῦ Πατριαρχείου μας, ὄλους τούς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι μέ τιμοῦν μέ τήν παρουσία τους. Εὐχαριστῶ ὄλους τούς ἀδελφούς μου, Ἁγιοταφίτας Πατέρας, πού εἶναι σήμερα μαζί μου. Εὐχαριστῶ κληρον καί λαόν, πού βρίσκονται κοντά μου αὐτήν τήν στιγμήν. Εἰς τήν καρδίαν μου ἔχω κλείσει ὄλο τό ποίμνιο, πού τούς εὐχαριστῶ διά τήν ἀγάπην τους.

Καί τέλος, θέλω νά σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι θά εἶμαι μέχρι τῆς ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς γνήσιος Ἁγιοταφίτης, πού θα ἐργασθῶ κάτω ἀπό τήν καθοδήγησίν Σας γιά τήν ἐνότητα τῶν πιστῶν καί τήν σωτηρίαν τους, μέσα εἰς τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας μας, τῶν Ἱεροσολύμων, διότι, ὅπως μᾶς λέτε πάντοτε εὐστοχα, ὅτι τό Πατριαρχεῖο μας εἶναι ἡ ἀσφάλεια καί ἐγγύησις διά τήν συνεχή Παρουσία τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τήν περιοχήν μας.

Ὁ Θεός νά ἔχη καλά καί ὑπό τήν σκέπην Του τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν Βασιλέα Ἀμπντάλλα Β΄ Μπίν Ἀλ Χουσεῖν καί τήν Ἰορδανίαν, τήν Παλαιστίνη καί ὄλον τόν κόσμον. Νά δώση εἰρήνην καί ἀσφάλειαν εἰς τήν

περιοχήν μας. Αμήν. Γένοιτο. Καιρός τοῦ ποιῆσαι τόν Κύριον, Δέσποτα Ἄγιε εὐλόγησον.

Μετά τās προσφωνήσεις ἠκολούθησαν οἱ κατά τήν περιφοράν τρίς πέριξ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ὕμνοι «Ἅγιοι μάρτυρες», «Δόξα σοι Χριστέ», «Ἡσαΐα χόρευε» καί ἡ ἐπίθεσις τῶν χειρῶν τοῦ Μακαριωτάτου καί τῶν συλλειτουργούντων Αὐτῷ Ἀρχιερέων, Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Βόστρων κ. Τιμοθέου, Φιλαδελφείας κ. Βενεδίκτου, καί τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Λύδδης κ. Δημητρίου, Καττάρων κ. Μακαρίου, Ἰεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ ἐπί τῆς κεφαλῆς τοῦ χειροτονουμένου καί ἡ ἐπίκλησις τῆς θείας Χάριτος καί τό «ἄξιος», τό ὁποῖον μετά χαρᾶς ἐπευφήμησε τό ἐκκλησίασμα, εἰς τό ὁποῖον ἦσαν Ἄγιοταφῖται πατέρες, συγγενεῖς καί οἰκεῖοι καί πνευματικά τέκνα τοῦ χειροτονηθέντος ἐξ Ἰορδανίας.

Τῆς λειτουργίας ἀχθείσης πρὸς τό τέλος, ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωκεν εἰς τόν χειροτονηθέντα τήν Ἀρχιερατικήν ράβδον λέγων: «λάβε τήν ράβδον ταύτην...».

Ἄμα τῇ ἀπολύσει, ὁ χειροτονηθεὶς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κυριακουπόλεως ἐμοίρασε τό ἀντίδωρον καί ἐδέχθη τά συγχαρητήρια τῶν ἀσπαζομένων τήν χειρὰ αὐτοῦ.

Εἰς τήν συνάντησιν ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τόν χειροτονηθέντα, συγχαίρων τοῦτον διὰ τήν προαγωγήν καί εὐχόμενος αὐτῷ τήν χάριν τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος, ὁ δέ χειροτονηθεὶς προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον εὐχαριστῶν καί διαβεβαιῶν Αὐτόν ὅτι θά διακονήσῃ τό Ὁρθόδοξον ποίμνιον ἐν συνεργασίᾳ μετ' Αὐτοῦ καί ἐν ἐνότητι μετὰ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων.

Τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 6^{ης}/19^{ης} Μαΐου 2018, μετά τήν ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἔλαβε χώραν εἰς τόν Μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης τό Μήνυμα τῆς εἰς Ἀρχιερέα χειροτονίας τοῦ ἐψηφισμένου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου, τήν Κυριακὴν, 7^{ην}/20^{ήν} Μαΐου 2018, ἡμέραν μνήμης τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ, εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ τελετὴ αὕτη τοῦ Μηνύματος διέλαβε συμφώνως πρὸς τό Τυπικόν τῆς Ἐκκλησίας τήν ἀνακοίνωσιν τῆς ἐκλογῆς εἰς τόν ἐκλεγέντα, τήν ἀποδοχήν αὐτῆς ὑπ' αὐτοῦ, τήν ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι ὑπογραφήν εἰς τόν Κώδικα

Ἵπομνημάτων τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων, τῶν ψηφισάντων τόν Ἀρχιμανδρίτην Ἀριστόβουλον ὡς Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων.

Μετά τήν λήξιν τοῦ Μηνύματος ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος εἰς τήν αἴθουσαν προσεφώνησε τόν ἐκλεγέντα διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

“Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Ἀρχιεπίσκοπε Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλε,

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτῆς Συνεδρία ὁμοφώνως διαγνώμη λίαν εὐμενῶς θεωρήσασα τήν Πατριαρχικήν καί Πατρικήν Ἡμῶν εἰσήγησιν τῆς εἰς τό Ἀρχιερατικόν ἀξίωμα προαγωγῆς ὑμῶν, ψήφοις κανονικαῖς, ἀνέδειξεν τήν ὑμετέραν Ὀσιολογιότητα Ἀρχιεπίσκοπον τῆς περιφήμου Ἐπισκοπῆς Μαδάβων ἐν τῷ Χασιμιτικῷ Βασιλείῳ τῆς Ἰορδανίας καί ποιμένα πνευματικόν τῶν νοτίων αὐτῆς περιχώρων.

Τοῦτο ἔδραξεν ἡ Ἁγία καί Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος ἀκούουσα εἰς τοὺς σοφούς λόγους τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου παραγγέλλοντος τῷ μαθητῇ αὐτοῦ Τιμοθέῳ· «ἔσται γάρ καιρός, ὅτε τῆς ὑγαινουσῆς διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται... σύ δέ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τήν διακονίαν σου πληροφόρησον» (2 Τιμ. 4, 3-5), δηλονότι φέρε εἰς πλήρες καί αἴσιον πέρας τήν δια-κονίαν σου.

Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Ἀρχιεπίσκοπε Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλε, ἡ Ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, ἀφ’ ἑνός μὲν ἐκάλεσε ὑμᾶς εἰς τήν ὑψίστην τιμήν τοῦ Ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος, ἀφ’ ἑτέρου δέ ἀνέθεσεν ὑμῖν τήν κενωτικήν τοῦ Ἁγιοταφίτου ἀποστολικήν διακονίαν, τήν ὁποίαν μετ’ ἐνθέου ζήλου ἐπιτελεῖς, ὑπακούων τῷ κηρύγματι τοῦ θείου Παύλου· «Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπέρ πάντων ἀνθρώπων ... τοῦτο γάρ καλόν καί ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ὅς πάντα ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α΄ Τιμ. 2, 1, 3, 4).

Εὐχόμεθα, ὅπως ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου καί Ζωοποιοῦ Πνεύματος εἴη μεθ’ ὑμῶν ἐν τῇ ἀναλήψει τῶν Ἐπισκοπικῶν καί Ἀρχιερατικῶν νέων καθηκόντων, ἀφορώντων εἰς τήν πνευματικήν ποιμαντικήν μέριμναν τοῦ ἐνιαίου Χριστεπωνύμου ἡμῶν πληρώματος, τοῦ τελούντος ὑπό τήν Ἐκκλησιαστικήν δικαιοδοσίαν τοῦ Παλαιφάτου τῶν Ἱεροσολύμων Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου. Αἱ δέ πρεσβεῖαι τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, σὺν ταῖς ἱκεσίαις τοῦ Προστάτου ὑμῶν ἁγίου ἀποστόλου Ἀριστοβούλου συνοδεύουν ὑμᾶς πάντοτε καί ἐν παντί καιρῷ. Ἄξιος καί στερεός ἐν τῇ πίστει.

Ὁ ἐκλεγείς ἀντιπροσεφώνησε εὐχαριστῶν διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ ὡσαύτως ἑλληνιστί:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἡ φράση τὴν ὁποίαν χρησιμοποίησατε, γιὰ νά μέ πείσετε νά ἀποδεχθῶ τὴν ἀπόφαση τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ἠχεῖ ἀκόμα ἔντονα στά αὐτιά μου: «Ὁ μέν θερισμός πολὺς, οἱ δέ ἐργάται ὀλίγοι» (Λουκ. 10,2).

Εὐχηθεῖτε, Μακαριώτατε, νά μέ ἀξιώσει ὁ Πανάγαθος Θεός μέ τὴ Χάρη τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, νά γίνω ἓνας ἀπλός ἐργάτης στὸν ἀμπελῶνά Του καί ἐν ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως νά Τοῦ παραδώσω καρπὸν ἑκατονταπλασίονα.

Ἵψώνω τό ποτήριον εἰς ὑγιάν τῆς Ὑμετέρας Σεπτῆς Μακαριότητος, τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος καί τοῦ εὐλαβεστάτου ἡμῶν ποιμνίου».

Τὴν Κυριακὴν, 7^{ην}/ 20^{ήν} Μαΐου 2018, Κυριακὴν τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί ἡμέραν μνήμης τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ, ἔλαβε χώραν εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἡ χειροτονία εἰς Ἀρχιερέα τοῦ ἐψηφισμένου Ἀρχιεπισκόπου Μαδά-βων κ. Ἀριστοβούλου.

Ἡ χειροτονία αὕτη ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου τῆ συλλειτουργία τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων τοῦ Θρόνου, Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, Βόστρων κ. Τιμοθέου καί τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, Λύδδης κ. Δημητρίου, Καττάρων κ. Μακαρίου, Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου, Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἁγιοταφιτῶν Πατέρων καί Πρεσβυτέρων τοῦ ποιμνίου καί παρεπιδημούντων ἱερέων ἄλλων ἐκκλησιῶν, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου καί τῶν διακόνων π. Ἀναστασίου καί π. Σωφρονίου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τοῦ καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καί καθηγητοῦ τοῦ ἐψηφισμένου κ. Δημητρίου Μπαλαγιώργου, τῆ συμμετοχῆ τῆς ἡγουμένης καί μοναζουσῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἀθανασίου Κολινδρού Ὀλύμπου καί τῆς μητρός, ἀδελφῆς καί ἄλλων συγγενῶν καί γνωστῶν τοῦ ἐψηφισμένου ἐξ Ἑλλάδος καί μελῶν τοῦ ἀραβοφώνου καί ρωσοφώνου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου καί Ἁγιοταφιτῶν Πατέρων, μοναχῶν καί μοναζουσῶν.

Κύρια σημεῖα τοῦ μυστηρίου τῆς χειροτονίας ἦσαν: ἡ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἀπαγγελία ὑπὸ τοῦ ἐψηφισμένου τῶν Ὁμολογιῶν πίστεως καὶ τῶν Λιβέλλων κατὰ τῶν αἰρέσεων. Ἀμέσως μετὰ ἤρξατο ἡ θεία Λειτουργία καὶ ἐνταῦθα πρὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τὸν ἐψηφισμένον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων Ἀριστόβουλον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί, ὡς ἔπεται:

«Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Ἀρχιεπίσκοπε Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλε,

Τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ταύτην εὐλογούμεθα ὑπὸ τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ ἡμῶν νὰ ἐπιτελῶμεν τό Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας εἰς τὸν τόπον, εἰς τὸν ὅποιον ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεὸς εἰργάσατο τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ὁ τόπος οὗτος εἶναι ὁ φρικτὸς Γολγοθᾶς καὶ ὁ κενὸς Τάφος τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ καρδία ὄλων τῶν Παναγιῶν Προσκυνημάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔταξεν ὁ Θεὸς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος νὰ φυλάσῃ καὶ διακονῇ.

Εἰς τό τελούμενον τὴν ὥραν ταύτην ὑπερφυῆς Μυστήριον τῆς ἀναιμάκτου θυσίας τελεῖται Μυστήριον ἕτερον, τό Μυστήριον δηλονότι τῆς εἰς Ἀρχιερέα καθιερώσεώς σου, μετὰ τὴν ἐκλογὴν σου ὡς Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Μαδάβων, ψήφοις κανονικαῖς καὶ ὁμοφώνοις τῆς περὶ Ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.

Εἰς τὴν διακονίαν ταύτην σέ καλεῖ ἡ Ἐκκλησία, θεωροῦσα τὴν ἐκ τῆς νεανικῆς ἡλικίας προσέλευσίν σου ἐκ τῆς γενετεῖρας σου εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν, τὴν φοίτησίν σου εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν τοῦ Πατριαρχείου, εἰς τὴν μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν σου ἔνταξίν σου εἰς τὴν Ἀγιοταφικὴν Ἀδελφότητα ὡς καὶ τὴν μετὰ ζήλου ὑπηρεσίαν σου εἰς διαφόρους διακονίας. Πρῶτη τούτων ἡ ἐπὶ 28 συναπτά ἔτη στιβαρὰ Διεύθυνσις τοῦ ἀναλογίου τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἐν ἀκριβεῖα Τυπικοῦ καὶ Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ἀκολουθῶν τὴν προτροπὴν τοῦ ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου «ἄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ» (Εφ. 5, 19) καὶ διακρινόμενος μάλιστα εἰς αὐτὴν λαμβάνων τό Πτυχίον τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν. Ταυτοχρόνως δέ ἐλάμβανε χώραν καὶ ἡ φοίτησίς σου ὡς Μεταπτυχιακοῦ φοιτητοῦ εἰς τό ἐν Σαμπεζύ τῆς Γενεύης Διορθόδοξον Κέντρον τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐν ᾧ καὶ ἐξεπόνησες διατριβὴν εἰς τό θεολογικόν ἔργον τοῦ ἀοιδίμου Προκατόχου Ἡμῶν, Ἁγίου Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Περί τὰ ἐπιστημονικά ἐνδιατρίβων, δέν παρέλειψες νά ὑπηρετῆς τό Ἑλληνορθόδοξον Ἀραβόφωνον ποιμνιον ἡμῶν, εἴτε ὡς Ἡγούμενος τῆς Ἑλληνορθόδοξου Κοινότητος τῆς Μπετζάλλας, εἴτε ὡς διδάσκαλος Βυζαντινῆς Μουσικῆς εἰς εἰδικούς καί ἐντατικούς κύκλους μαθημάτων. Ἐπεμελήθης ἐπίσης τοῦ Ρωσοφώνου ποιμνίου ἡμῶν, ἐπισκεπτόμενος φυλακισμένους, κινούμενος διά τήν τέλεσιν τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς ἐνορίας πόλεων ἀπό Βορρά ἕως Νότον τοῦ Ἰσραήλ καί ἰδρύων τῇ Ἡμετέρᾳ καθοδηγήσει καί συμπαραστάσει εὐκτήριοι οἶκον ἐπ' ὄνόματι τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, τῶν Μακκαβαίων καί τοῦ Ἁγίου Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων εἰς τήν πόλιν Μπέρ Σέβα τῆς Νέγκεβ, ἀκολουθῶν τήν ἐντολήν τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου πρὸς τόν μαθητήν αὐτοῦ Τιμόθεον λέγοντος: «στρατευόμενος ἐν αὐτοῖς τήν καλήν στρατείαν καί ἔχων πίστιν καί ἀγαθὴν συνείδησιν» (Α΄ Τιμ. Ι, 19).

Τό ποιμαντικόν ἔργον τοῦτο σέ καλεῖ ἡ Ἐκκλησία ἀπό τοῦ σήμερον νά ἐπιτελῆς ἐν «πραότητι, ταπεινώσει καί ἐπιεικείᾳ Χριστοῦ» εἰς τό ἱστορικόν καί παγκοσμίως γνωστόν προσκύνημα τῆς Μαδηβᾶς, εἰς τό ὁποῖον ὑπάρχει ὁ ἀνεκτιμῆτου ἐπιστημονικῆς καί πολιτιστικῆς ἀξίας Βυζαντινός ψηφιδωτός χάρτης τῆς Ἁγίας Γῆς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ καί εἰς τό ὁποῖον ἀνέπτυξεν ἔργον προσκυνηματικόν, ἐκκλησιαστικόν καί ἐκπαιδευτικόν, ἄνευ προηγουμένου θαυμαστόν καί ἀντέχον εἰς τήν δύναμιν τοῦ χρόνου, ὁ ἀντιπρόσωπος ἡμῶν Ἡγούμενος Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἰννοκέντιος, πρὸς τόν ὁποῖον ἡ Γεραρά Ἁγιοταφικὴ ἡμῶν Ἀδελφότης ἐκφράζει τήν εὐαρέσκειαν αὐτῆς καί θεωρεῖ ὡς ἀναμφισβήτητον καί δεδομένην τήν διάθεσιν τῆς πολυτίμου πείρας αὐτοῦ εἰς συνεργίαν καί βοήθειαν τῆς ὑμετέρας Θεοφιλίας.

Εἰς τό κέντρον τοῦτο καλεῖσαι νά διδάξης τὰ δόγματα καί τῆς παράδοσιν τῆς ἀμωμῆτου Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως καί νά καλλιεργήσης τήν Βυζαντινὴν Μουσικὴν, ἀκολουθῶν τόν Προφητάνακτα Δαβὶδ λέγοντα «ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω», διοργανῶν Μουσικά καί Ποιμαντικά Συνέδρια, ἀναδεικνύοντα τό ἀνέκαθεν ἐπιτελούμενον ἔργον συνδιαλλαγῆς εἰρήνης, πολιτιστικῆς καί ἄλλης προσφορᾶς τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου καί τῆς Ἁγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος διά μέσου τῶν αἰώνων εἰς τήν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ τῶν τριῶν Παλαιστινῶν ἄχρι καί Κατάρ. Τῆς διακονίας ταύτης τῆς Γεραρᾶς ἡμῶν Ἀδελφότητος ἡ ὑμετέρα Θεοφιλία ἀνεδείχθη ἀντάξιος ἀπόστολος καί ταύτην καλεῖται σήμερον νά συνεχίσῃ νά ὑπηρετῇ καί διακονῇ ὡς Ἁγιοταφίτης Ἐπίσκοπος.

Εὐχαριστῶν, οὖν, τόν Θεόν διά τήν δωρεάν αὐτήν καί πεποιθῶς εἰς τό ἔλεος Αὐτοῦ, πρόσελθε εἰς τό Ἅγιον καί πρωτογενές τοῦτο Θυσιαστήριον, τό θεμελιωθέν ἐπὶ τοῦ σταυρικοῦ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ

τοῦ ὁποίου καί ἀνηγέρθη ὁ πανίερος Ναός τῆς Ἀναστάσεως καί ζήτησον ἐπὶ τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἀ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ, θερμῶς καί διακαῶς τὴν Χάριν τοῦ Παναγίου καί Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, ἵνα σε ἀναδείξῃ σκεῦος ἐκλογῆς πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν, Πατρός καί Υἱοῦ καί Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν».

Ὁ ἐψηφισμένος Ἀρχιεπίσκοπος Μαδάβων προσεφώνησε τὸν Μακαριώτατον καί τοὺς πατέρας ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, Τίμια μέλη τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, «Παράδοξα σήμερον εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυΐδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατήλθε τὸ ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις...»

Ἐπὶ τῇ ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ ἐκκοσμίσει τῶν ἀπατεῶνας ἄρχοντα τοῦ κόσμου τούτου, «ἐξεβλήθη ἔξω» καί ὁ πρῶτος δεδουλωμένος ἄνθρωπος ἐλευθερώθηκε καί ἔγινε υἱὸς Θεοῦ κατὰ χάριν. Ποιὸς βασιλιάς ἔδωσε ποτέ τέτοια τιμὴ στοὺς ὑπηκόους του; Πόσο εὐκόλα γίναμε κληρονόμοι τῆς αἰωνίου Βασιλείας; Ποιὰ κοσμικὴ δύναμη μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μετὰ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; «Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, βρῦει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας.»

Αὐτὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐνδυνάμωσε τὸν Πρωτομάρτυρα Ἅγιο Στέφανο καί τοῦ ἔδωσε σοφία, γιὰ νὰ ἀποστομώσῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὰ φλύαρα καί βέβηλα στόματα τῶν ἀρνητῶν τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μέσα σὲ μία στιγμή μετέστρεψε τὸν διώκτη Σαῦλο καί ἔδωσε στὴν Ἐκκλησίαν τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, τὸν Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν καί μέγα Παῦλο. Αὐτὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καθοδήγησε τὸν Ἅγιο Πατριάρχη Ἱεροσολύμων Σωφρόνιο, νὰ παραμείνῃ μόνος του, ὡς στύλος ἀκλόνητος ἐναντία στὰ ἐπιπαφλάζοντα κύματα τῆς αἰρέσεως καί νὰ συντελέσῃ τὰ μέγιστα στὴν νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας κατὰ τοῦ Μονοθελητισμοῦ.

Ἀναλογιζόμενος τὸ ὑπέροχον μέγεθος τῆς τιμῆς καί τῆς δόξας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀδυνατῶ νὰ ἐρμηνεύσω μετὰ ποιὰ κριτήρια τὸ Ἅγιο Πνεῦμα φώτισε τὴν ὑμετέρα Σεπτὴ Μακαριότητα καί τὴν Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδο, γιὰ νὰ διαλέξῃ ἐμένα τὸν ἀνάξιο γιὰ τὴν ὑψηλὴ διακονία αὐτή.

Δυσκολεύομαι ακόμη και σήμερα να κατανοήσω τούς λόγους της έκλογής μου. Μόνο η θεία Οικονομία θά μπορούσε να ανατρέψει την ανθρώπινη λογική μου, διότι μέ βάση τις παρούσες συνθήκες μου είχε μείνει η έντύπωση ότι θά άφηνα την τελευταία μου πνοή ως Πρωτοψάλτης στο αναλόγιο του Πανιέρου Ναού της Αναστάσεως. Ήδη είχα ξεκινήσει την προετοιμασία των μαθητών μου για τά ψαλτικά μέλη της Μεγάλης Εβδομάδος του έρχομένου έτους. Όμως «Άλλαι μέν βουλαί ανθρώπων, άλλα δέ Θεός κελεύει».

Καί τώρα διερωτώμαι, πώς θά σταθώ ως επίσκοπος «εις τόπον και τύπον Χριστού», όταν έγώ ό ίδιος δέν μπορώ να έφαρμόσω στον έαυτό μου την προτροπή του Κυρίου που λέγει: «Μάθετε απ' έμου, ότι πρώός είμι και ταπεινός τή καρδία», (Μτ. ΙΙ, 29). Πώς θά έλθη η Χάρις του Αγίου Πνεύματος σέ έμένα τον όξύθυμο, τον άμελή και ράθυμο γνωρίζοντας ότι: «Ο Θεός υπερηφάνοις άντιτάσσεται, ταπεινοίς δέ δίδωσι χάριν;», (Καθ. Έπιστ. Ίακ. δ'.6).

Αυτό που μέ παρηγορεί είναι η διαβεβαίωση του Κυρίου που λέγει ότι: «Τά αδύνατα παρά ανθρώποις δυνατά παρά τῷ Θεῷ έστιν», (Ι Πέτρ. 5, 5 & Ίακ. 4, 6).

Παρ' όλους τούς δισταγμούς μου, λαμβάνω πολύ σοβαρά τις νουθεσίες, τις όποιες μου δώσατε Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα και κλίνω τον αύχένα ενώπιον της Έκκλησίας κάνοντας ύπακοή στις πνευματικές Σας έντολές.

Μεγάλο είναι τό βάρος της εύθύνης και οι ὦμοί μου αδύνατοι, όταν ένθυμοῦμαι ότι: «Δεῖ γάρ τον επίσκοπον άνέγκλητον είναι ως Θεού οίκονόμον, μη αύθάδη, μη όργίλον, άλλα φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὄσιον, έγκρατῆ», (Τίτ. Ι, 7-9).

Ένθαρρύνομαι παρά ταύτα να υπεβῶ τούς δισταγμούς μου, έχοντας ως ζωντανό παράδειγμα ύπομονης και καρτερίας τούς Πατέρες της Έκκλησίας αλλά και Έσῆς Μακαριώτατε, ό όποιος από την πρώτη στιγμή της Πατριαρχίας Σας δέχεσθε διαρκῶς καταγιισμό πυρών από άντεκκλησιαστικά κέντρα.

Δυστυχῶς ζοῦμε στην εποχή, κατά την όποία, ὅπως προείπε ό Κύριος: «Πολλοί γάρ έλεύσονται επί τῷ όνόματί μου λέγοντες, έγώ είμι ό Χριστός, και πολλούς πλανήσουσι», (Μτ. 24, 5), και ὅπως προεφήτευσε ό Απόστολος των Έθνῶν Παῦλος, «Εἰσελεύσονται λύκοι βαρεῖς εις ύμᾶς μη φειδόμενοι του ποιμνίου· και έξ ύμῶν αυτών αναστήσονται άνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα του άποσπᾶν τούς μαθητάς όπίσω αυτών», (Πράξ. 20, 28-30).

Όντως η Έκκλησία ανά την ύφήλιον ταλανίζεται, ήδη από τά μέσα του 19ου αιώνος, από την έπάρατο αίρεση του έθνοφυλετισμού, η όποία

καταδικάστηκε ἀπό τήν Ἁγία καί Μεγάλη Πανορθόδοξη Σύνοδο τῆς Κωνσταντινουπόλεως τό 1872 καί ἀπό τήν Μεγάλη Σύνοδο τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ 2016.

Δυστυχῶς τά ἴδια ἀντεκκλησιαστικά κέντρα ἔχουν βάλει στό στόχαστρο καί ὠρύονται ὡς λέοντες μαινόμενοι ἐναντίον τῆς μαρτυρικῆς μας Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος καί ζητοῦν νά εὑρουν πρόσφορο ἔδαφος στήν Ἁγία Γῆ, γιά τήν ὀλοκλήρωση τῶν δολίων σχεδίων τους. Πλανῶντες καί πλανώμενοι, δέν ἀντιλαμβάνονται ὅτι, ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καί θῆλυ· πάντες γάρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», (Γαλ. 3, 28).

Μέσα σέ ὄλο αὐτό τό κοσμικό πλαίσιο ἀναπέμπω εὐχαριστήρια Δοξολογία στόν Θεό, ὁ ὁποῖος μέ συνέδεσε μέ δεσμούς ἄρρηκτης ἀδελφικῆς ἀγάπης μέ τόν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρο, μέ τόν ὁποῖο καθίσαμε στό ἴδιο θρανίο στήν Πατριαρχική Σχολή, γίναμε μοναχοί μαζί τήν ἴδια ἡμέρα, χειροτονηθήκαμε διάκονοι μαζί, πρῶτα ἐκεῖνος καί κατόπιν ἐγώ, μέ διαφορά μιᾶς ἡμέρας καί τώρα πάλι ἀξιωθήκαμε νά λάβουμε τήν χάρη τῆς Ἀρχιερωσύνης μαζί, μέ διαφορά μόλις μιᾶς ἡμέρας.

Ἡ μεγάλη καί ἀνόθευτη ἀγάπη, ἡ ὁποία μας ἐνώνει 30 χρόνια, εἶναι ἡ ἀπάντηση στά φρυάγματα τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι θέλουν νά σπείρουν ζιζάνια ἀνάμεσά μας. Σέ αὐτούς ἐμεῖς δίνουμε τήν ἀπάντηση, ὅτι ὅσο καί ἂν μᾶς πολεμοῦν, ἐμεῖς μέ τήν δύναμη τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ καί μέ τή χάρη τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, θά διατηρήσουμε ἐνωμένο τό Ἑλληνορθόδοξο Ρωμαῖκο Πατριαρχεῖο μας κάτω ἀπό τήν σκέπη Σας Μακαριώτατε καί, ὅπως βροντοφώναζε συνεχῶς ὁ μακαριστός καί Ἅγιος κατ' ἐμέ Ἐπίσκοπος Φλωρίνης Αὐγουστίνος Καντιώτης, θά ἀγωνιστοῦμε γιά μία ἐλευθέρα καί ζώσα Ἐκκλησία.

Καί τώρα, ἀπό αὐτή τή θέση, ἐνώπιόν σας, Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, καί ἐνώπιον τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου καί τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ, δίνω τήν ταπεινή μου ὑπόσχεση ὅτι, θά καταναλώσω ἐμαυτόν καί πάλι γιά χάρη τῆς Ἐλευθέρας καί ζώσης Ἐκκλησίας. Γνωρίζω καλῶς ὅτι μᾶς ἀναμένουν θλίψεις καί στενοχωρίες, ἀλλά ζητώντας τή δύναμη τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας, τόν ὁποῖο σήμερα ἡ Ἐκκλησία ἰδιαίτερος τιμᾶ, ἐπί τῆ ἀναμνήσει τοῦ θαύματος τῆς ἐμφάνισέως του στόν οὐρανό τῆς Ἁγίας Πόλεως καί ἔχοντας τήν ἐλπίδα μας στόν Ἀναστάντα καί Ἀναληφθέντα Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, θά μπορέσουμε νά ὑπομείνουμε ἕως τέλους κάθε πειρασμό.

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Από της θέσεως ταύτης, όφείλω νά Σᾶς έκφράσω τήν έκ βάθους καρδίας εύγνωμοσύνη μου γιά τήν άγάπη, μέ τήν όποία μέ περιεβάλατε από τήν πρώτη στιγμή τής έντάξεώς μου στήν Αγιοταφική Αδελφότητα. Ένθυμούμαι, όταν τά πρώτα χρόνια ή γειτονία τών κελλιών μας, μου έδωσε πολλές φορές τήν εύκαιρία νά καθίσω και νά συνομιλήσω μαζί Σας επί διαφόρων θεολογικών θεμάτων, είτε στό κελλί του μακαριστου π. Φωτίου, είτε στό κελλί του Σεβασμιωτάτου Αγίου Κωνσταντίνης Αριστάρχου, είτε στό δικό Σας κελλί. Ουμᾶμαι μία φράση, τήν όποία χρησιμοποιούσατε πολύ τακτικά: «Νά εργάζεσαι στό διακόνημά σου, σάν νά πρόκειται νά τό κρατήσεις ισόβια, αλλά ταυτόχρονα, νά είσαι πάντοτε έτοιμος και μόλις σου ζητηθεί από τό Πατριαρχείο, άμέσως νά παραδώσεις τά κλειδιά.» Θαύμασα τό μέγεθος τής αυταπάρνησης, πού κρύβει αυτή ή φράση.

Ένθυμούμαι, όταν ήμουν μαθητής τελειόφοιτος άκόμα στήν Πατριαρχική Σχολή, είχατε έλθει νά μᾶς λειτουργήσετε στή γιορτή του Αγίου Πνεύματος και κατά τή διάρκεια τών κερασμάτων μου εύχηθήκατε: «και του χρόνου νά σε έχουμε στα Ιεροσόλυμα», ένῶ γνωρίζατε πολύ καλά, ότι έγώ είχα ήδη εκδώσει τό εισιτήριο τής αναχωρήσεώς μου από τήν Αγία Γη, μετά τό πέρας τών Πανελληνίων Έξετάσεων.

Έκείνη ή προφητική σας φράση εκπληρώθηκε λίγες ήμέρες άργότερα, όταν κατά τήν έορτή του Αγίου Κωνσταντίνου, αντί νά αναχωρήσω γιά τό άεροδρόμιο, άκύρωσα τό εισιτήριό μου και δήλωσα τήν άμετακίνητη πλέον άπόφασή μου νά παραμείνω στήν Αγία Γη και νά ένταχθῶ στήν Αδελφότητα.

Από τή στιγμή πού τό Άγιο Πνεύμα Σᾶς εξέλεξε στό θρόνο του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, δέν μέ ξεχάσατε και μέ στείλατε άμέσως νά ολοκληρώσω τίς Θεολογικές μου σπουδές στό Πανεπιστήμιο τών Αθηνών.

Κατόπιν φροντίσατε νά έγγραφῶ στό Ίνστιτούτο Μεταπτυχιακών σπουδών του Διορθόδοξου Κέντρου του Οίκουμενικού Πατριαρχείου έν Σαμπεζύ και νά μάθω τή Γαλλική γλώσσα. Έκεϊ συνδέθηκα μέ τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Έλβετίας κ. Ιερεμία και μέ τόν Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Λαμψάκου κ. Μακάριο, ό όποιος μάλιστα είχε παραστεί στήν βάπτισή μου, όταν ήμουν νήπιο στή Γερμανία. Έκεϊ είχα τήν ιδιαίτερη τιμή και εύλογία, νά μέ αναλάβει προσωπικά υπό τήν επίβλεψη του ό Καθηγητής κ. Βλάσιος Φειδᾶς, ό όποιος μέ βοήθησε στήν έρευνά μου σχετικά μέ τή ζωή και τό έργο του Πατριάρχου Ιεροσολύμων άγίου Σωφρονίου.

Μέ διορίσατε βοηθό Βιβλιοθηκάριο και έτσι γνώρισα από κοντά τά χειρόγραφα, αυτόν τόν άνεκτίμητο θησαυρό του Πατριαρχείου μας.

Η διακονία μου στήν Κεντρική Βιβλιοθήκη μέ έφερε κοντά στον Καθηγητή Βυζαντινής Μουσικολογίας κ. Δημήτριο Μπαλαγιώργο, μέ τόν

ὁποῖο δημιουργήθηκε μία πολύ καρποφόρα συνεργασία πρὸς ὄφελος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Μοῦ ἐμπιστευθήκατε τὴ διαποίμανση τῶν Ρωσσοφώνων ἐνοριῶν καί με τὴ δική σας καθοδήγηση ξεκίνησα ἀπὸ τὸ 2008 τὴν ἀνασύστασι τῶν ἐνοριῶν τοῦ νοτίου Ἰσραήλ με ἔδρα τὴν Μπέρ Σέβα. Αὐτὸ τὸ διακόνημα μοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία, νὰ κάνω πρακτικὴ ἐξάσκηση στὴ Ρωσσοφὴ γλῶσσα καί νὰ γνωρίσω ἀπὸ κοντὰ τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὸ Ρωσσοφὸν ποιμνιὸ μας. Ταυτόχρονα ἀσχολήθηκα με τὴν ποιμαντικὴ διακονία τῶν φυλακῶν, τὴν ὁποία ξεκίνησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βόστρων κ. Τιμόθεος κάτω ἀπὸ ἀντίξοες συνθῆκες καί ἐκεῖ ἐκτίμησα τὴν ἀξία τοῦ δώρου τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποία βεβαίως στεροῦνται ποικιλοτρόπως, ὅσοι εἶχαν τὴν ἀτυχία νὰ βρεθοῦν ἐκτός νόμου.

Πρὸ τριετίας με ἀποστείλατε στὴ Ναζαρέτ γιὰ τὴ διδασκαλία τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης στὸ ποιμνιὸ μας καί βίωσα ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν Ἀβραμιαία φιλοξενία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, ὁ ὁποῖος με στήριξε με κάθε τρόπο γιὰ τὴν ἐπιτυχία αὐτοῦ τοῦ ἐγχειρήματος, τὸ ὁποῖο θὰ συνεχίσει με τὴν καθοδήγησή μου ὁ ἐκλεκτός μου μαθητῆς καί συνεργάτης Ἀρχιμανδρίτης Λεόντιος. Ἡ ἀπόφασή Σας, Μακαριώτατε, νὰ με διορίσετε Πατριαρχικὸ Ἐπίτροπο στὴ Μαδηβᾶ τῆς Ἰορδανίας θὰ με βοηθήσει νὰ μάθω πληρέστερα τὴν Ἀραβικὴ γλῶσσα.

Εὐχαριστῶ τὸν πνευματικὸ μου πατέρα, Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχο, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς ἀφίξεώς μου στὴν Ἁγία Γῆ καί μέχρι σήμερα, δέν με ἄφησε ποτέ μόνο μου, ἀλλὰ πάντοτε με συμπαραστάθηκε, με ἄκουσε, με συμβούλευσε, με ἐπετίμησε πατρικά καί με ὑπέμεινε. Τὸν παρακαλῶ ἀπὸ αὐτὴ τὴ θέση νὰ συνεχίσει νὰ με νουθετεῖ καί νὰ με στηρίζει πνευματικά στὴ νέα μου διακονία.

Εὐχαριστῶ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιο, ὁ ὁποῖος, ἀπὸ τὴ στιγμή, κατὰ τὴν ὁποία ἀνέλαβε τὴν εὐθύνη τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, με ἐμπιστεύθηκε ἀπόλυτα καί με μεγάλη προθυμία κάλυψε τὰ ἔξοδα τῶν μετακινήσεών μου, ὅπως ἐπίσης φρόντισε νὰ καταβάλει μηνιαίως τὸ ἐνοίκιον τοῦ εὐκτηρίου οἴκου τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ στὴ Μπέρ Σέβα.

Εὐχαριστῶ ἰδιαιτέρως γιὰ τὴν ἀγάπη καί τὴν στήριξη πού μοῦ παρεῖχαν οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιεπίσκοποι Καττάρων κ. Μακάριος καί Ἱεραπόλεως κ. Ἰσίδωρος, οἱ γέροντες ἡγούμενοι Ἁγίου Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου π. Χρυσόστομος καί Ἁγίου Σάββα π. Εὐδόκιμος καί ὁ Ἀρχιμ. Λεόντιος, οἱ ὁποῖοι ποτέ δέν μοῦ ἀρνήθηκαν τὴν συνδρομὴ τους καί με στήριξαν ἠθικά καί ὑλικά.

Εὐχαριστῶ γιά τήν ἀγάπη του τόν ὁμογάλακτο ἀδελφό μου π. Εἰρήναρχο, ἡγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀποστόλων ἐν Καπερναούμ, μέ τόν ὁποῖο μαζί πήραμε τήν ἀπόφαση καί ξεκινήσαμε ἀπό τήν μακρυνή Φλώρινα γιά νά ἔλθουμε στήν Ἁγία Γῆ καί νά φοιτήσουμε στήν Πατριαρχική Σχολή καί κατόπιν μαζί ἀποφασίσαμε νά ἐνταχθοῦμε στήν Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότητα.

Εὐχαριστῶ ὅλους ὅσους μπῆκαν στόν κόπο νά ταξιδεύσουν ἀπό μακρὰ γιά νά συμμετάσχουν στήν προσωπική μου χαρά, ἀνάμεσά τους τήν ἡγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἀθανασίου Κολινδρού γερόντισσα Εἰρήνη, ἡ ὁποία, παρά τὰ προβλήματα υγείας πού τήν ταλαιπωροῦν, ἤλθε νά συμμετάσχει στήν πνευματικὴ μου χαρά.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστῶ τόν Καθηγητὴ Βυζαντινῆς Μουσικολογίας κ. Δημήτριο Μπαλαγιῶργο, τόν Καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν κ. Ἀθανάσιο Γλᾶρο καί τόν ἀγαπητό συνάδελφο Καθηγητὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς καί ὑποψήφιο διδάκτορα κ. Στέφανο Τσάρα, οἱ ὁποῖοι μοῦ ἔκαναν τήν μεγάλη τιμὴ νά ψάλλουν στήν χειροτονία μου.

Ὅσους πατέρες καί ἀδελφούς ἐλύπησα στό παρελθόν εἴτε μέ λόγο, εἴτε μέ ἔργο, τούς βάζω ἐδαφιαία μετάνοια καί τούς ζητῶ νά μέ συγχωρήσουν.

Στό εὐλαβέστατο Ρωσσόφωνο ποίμνιο τοῦ νοτίου Ἰσραήλ, τό ὁποῖο ὑπηρετῶ ἀπό τό 2008, ὑπόσχομαι ὅτι δέν θά τό ἐγκαταλείψω. Θά συνεχίσω τίς προσπάθειές μου γιά τήν ἐξέυρεση γῆς καί τήν ἀνοικοδόμηση τοῦ τρισυποστάτου Ἱεροῦ Ναοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Πατριάρχου Ἀβραάμ, τοῦ Ἁγίου Πατριάρχου Σωφρονίου καί τῶν Ἁγίων Μακκαβαίων.

Τέλος, εὐχαριστῶ τόν Θεό, ὁ ὁποῖος μοῦ χάρισε τήν μητέρα μου, ἡ ὁποία μέ μεγάλωσε μέ αὐτοθυσία, μέ γαλούχησε στά νάματα τῆς πίστεως καί μέ δίδαξε μέ τό παράδειγμά της, ἀλλά καί τὰ κατὰ σάρκα ἀδέλφια μου, μέ τὰ ὁποῖα μᾶς συνδέει μεγάλη πνευματικὴ ἀγάπη.

Καί τώρα, Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, κλίνω ταπεινά τόν αὐχένα καί Σᾶς παρακαλῶ νά δεηθῆτε στόν Πανάγαθο Θεό νά καταπέμψει τό Πανάγιο Αὐτοῦ Πνεῦμα καί νά μέ σκεπάσει, νά μέ ἐνισχύσει, νά μέ καταστήσει Λειτουργό τῶν Μυστηρίων Του, γιά νά μπορῶ νά ἀγιάζω καί νά ἀγιάζομαι. Ἀμήν. Γένοιτο».

Ἦκολούθησαν οἱ ὕμνοι ἐν τῇ περιφορᾷ τρίς περίξ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, «Ἅγιοι Μάρτυρες», «Δόξα Σοι Χριστέ ὁ Θεός» καί «Ἡσαΐα χόρευε...» καί ἡ ἐπίθεσις τῶν χειρῶν τοῦ Μακαριωτάτου καί τῶν συλλειτουργούντων Αὐτῶ Ἀρχιερέων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ χειροτονουμένου καί ἡ ἐπίκλησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, «Ἡ θεία Χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα...» καί ἡ

ἀναφώνησις τοῦ «ἄξιος» ἐν τῇ ἐνδύσει τῶν Ἀρχιερατικῶν ἐνδυμάτων ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου καί τῶν Ἀρχιερέων ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι.

Πρό τῆς ἀπολύσεως τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωσε τὴν Ἀρχιερατικὴν ράβδον εἰς τὸν χειροτονηθέντα διὰ τῶν λόγων «λάβε τὴν ράβδον ταύτην...». Ὁ χειροτονηθεὶς μετέδωσε τὴν θείαν Κοινωνίαν εἰς τοὺς πιστοὺς καί μετὰ τὴν λήξιν τῆς θείας Λειτουργίας εἰς τὸ Καθολικόν, ἠκολούθησε ἡ Λιτανεία τῆς μνήμης τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ. Μετὰ τὴν Λιτανείαν τῆς μνήμης τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ, πάντες εἰσῆλθον εἰς τὸ Καθολικόν. Ἐνταῦθα ὁ χειροτονηθεὶς διέ-νευσε τὸ ἀντίδωρον εἰς τοὺς πιστοὺς οἱ ὅποιοι συνεχάρησαν αὐτόν καί ἠσπάσθησαν τὴν χεῖρα αὐτοῦ. Ἠκολούθησεν ἡ ἄνοδος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος συνεχάρη καί πάλιν τὸν χειροτονηθέντα καί ηὐχήθη αὐτῷ καρποφόρον καί εὐδόκιμον διακονίαν, ὁ δέ χειροτονηθεὶς ηὐχαρίστησε διὰ τὴν ἐκλογήν καί χειροτονίαν καί ὑπεσχέθη νὰ ἐργασθῇ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου καί τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας διὰ τὴν πνευματικὴν προαγωγήν καί προκοπὴν τοῦ ἐν Μαδηβᾶ ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

- **Κήρυγμα τοῦ Μητροπολίτου Προικοννήσου Ἰωσήφ τὴν Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος στὸν Πάνσεπτο Πατριαρχικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (6 Μαΐου 2018)**

Ἡμέρα χαρμόσυνος καί εὐφροσύνης ἀνάπλεως πεφανέρωται σήμερον[1] εἰς τὸ ἱερὸν Φανάριον καί εἰς τὶς ἀνά τὸν κόσμον θεόσωστες ἐπαρχίες τοῦ πανσέπτου Ἀποστολικοῦ καί Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου, σεπτῆ τῶν λειτουργῶν Ἀρχιερέων χορεία!

Ἡμέρα λαμπρά, γεμάτη ἀπὸ φῶς! Φῶς ἰλαρόν, πασχάλιον, ἀγίας δόξης[2], Μακαριώτατε Πάπα καί Πατριάρχα Ἀλεξανδρείας καί λοιπὴ τῶν ἀδελφῶν Ἀρχιερέων ὁμήγουρις! Ἡκουσε καί εὐφράνθη ἡ Σιών, εὐαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως![3] Καὶ ἡ κατὰ Ἰσραὴλ παλαιὰ Σιών, καὶ ἡ νέα αὕτη, τῆς Νέας Ρώμης, τῆς ὁποίας τέκνα ἀφωσιωμένα τυγχάνομεν!

Ἡμέρα ὀλόδροσος, προσφιλεῖς συμπρεσβύτεροι καὶ συνδιάκονοι, κατάρρυτος ἀπὸ τῆς σωτηρίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ἀληθείας, τὸ ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον[4], τὸ ὁποῖον ἐχάρισε σήμερον παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ ἢ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Ἰησοῦς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν[5] στήν πίστει ἐλθοῦσαν[6] Σαμαρείτιδα καὶ ἔσβησε τὴν βασανιστικὴ δίψαν τῆς ψυχῆς της!

Ἡμέρα πανευώδης ἀπὸ τὰ πολυάριθμα μυρίπνοα ἔαρινά ἄνθη τῆς ἀγιότητος, τὰ ὁποῖα κατεκόσμησαν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας τὴν σεβασμίαν ἀνθοδόχην τῆς περιδόξου Πατριαρχικῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως Καθέδρας, φίλτατοί μοι Ἐντιμολογιώτατοι Ἄρχοντες τῆς Ἀδελφότητος «Παναγία Παμμακάριστος» καὶ λοιπὰ εὐλογημένα καὶ ἀξιονόμαστα τέκνα τῆς στοργικῆς πάντων ἡμῶν Μητρός, ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας!

Κυριακὴ πέμπτη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, λοιπόν, καὶ μαζί μὲ τὸν φωτισμὸν τῆς πρὶν ἐσκοτισμένης γυναικὸς τῆς Σαμαρείας καὶ τὴν ἀνάδειξίν της εἰς ὄνομα καὶ πρᾶγμα Φωτεινὴν καὶ Ἰσαπόστολον καὶ ἀργότερον Μεγαλομάρτυρα, συνεορτάζομεν, κατόπιν παλαιᾶς εὐσεβοῦς εἰσηγήσεως τοῦ σήμερον κοσμοῦντος τὸν ἅγιον Ἀποστολικὸν τῆς Βασιλευούσης Θρόνον καὶ ὁμοφώνου σχετικῆς Συνοδικῆς ἀποφάσεως, τῶν Ἀρχιεπισκόπων τῆς Θεοτοκοσκεπάστου αὐτῆς Πόλεως τοὺς εὐθαλεῖς ἀκρέμονας, ἤγουν τοὺς ἐξ αὐτῶν Ἁγίους. Τοὺς ἀμφοτεροδεξίους δηλονότι ἐκείνους οἰακοστροφους τῆς θεοτεύκτου Ὀλκάδος καὶ σεπτοὺς Κυρηναίους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, οἱ ὁποῖοι, ὑπήκοντες εἰς τὴν Κυριακὴν ἐπιταγὴν: Ἁγιοὶ γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἁγιὸς εἰμι[7], ἔφθασαν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κατὰ Θεὸν τελειώσεως! Τὰ μεγαλύτερα καὶ ἐπιφανέστερα στοιχεῖα τῆς Πατριαρχικῆς ἀξίας! Τοὺς φωτολαμπεῖς Ἡγουμένους τοῦ Λαοῦ τῆς Χάριτος, πού μὲ τὸν ἔνθεον βίον, τὴν θεοφιλῆ πολιτείαν, τὸν ἐν παντὶ σεβασμὸν τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, τὴν τιμίαν ποιμαντορίαν, τὴν ἀκριβῆ φύλαξιν τῆς Ἱερᾶς Παρακαταθήκης καὶ τὴν καλὴν τῆς Πίστεως ὁμολογίαν ἀνεδείχθησαν Ἄλας τῆς γῆς καὶ Φῶς τοῦ κόσμου[8], καὶ μὲ τὰ ἐπακολουθήσαντα ποικίλα σημεῖα καὶ θαύματά των ἀπεδείχθησαν Χριστοῦ εὐωδία[9] εἰς τὸν κόσμον καὶ ὁσμὴ ζωῆς εἰς ζωὴν.[10] Ἐφάνέρωσαν ἐν ἑαυτοῖς τὸν Χριστὸν ζῶντα καὶ σώζοντα εἰς τὰς ἡμέρας των καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἐποίμαναν τὰ λογικὰ τοῦ Κυρίου πρόβατα μετ' ἐπιστήμης καὶ ἀνυστάκτου μερίμνης, ἔχοντες νυχθημερὸν ἔναυλον εἰς τὰς ἀκοάς των τὴν προτροπὴν τοῦ Παροιμιαστοῦ: Γνωστῶς ἐπιγνώση ψυχὰς ποιμνίου σου καὶ ἐπιστήσεις καρδίαν σου σαῖς ἀγέλαις[11]. Κατήρδευσαν τὴν καλλίβοτρυν Ἄμπελον μὲ τὰ ζωηρὰ νάματα τῆς εὐσεβοῦς καὶ ὑγιαινούσης διδασκαλίας, ἐπόμενοι εὐλαβῶς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν παλαιότερων των Πατέρων καὶ τῶν ἱερῶν Συνόδων. Ἐστήριξαν ἰσχυρῶς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Θεοῦ μὲ τὰς θεοπειθεῖς εὐχὰς καὶ προσευχὰς των. Ἀσφάλισαν τὰ θεμέλιά της μὲ τοὺς θερμοὺς ἰδρώτας τῶν ἱερῶν ἀγώνων καὶ κόπων των καὶ μὲ τὴν ἀφθονίαν τῶν

καρδιοσταλάκτων δακ-ρύων των, τινές δὲ καὶ μὲ τὰ τίμια αἵματα τοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ καὶ τοῦ Γένους ἑκουσίου Μαρτυρίου των!

Τῶ ὄντι νέφος περικείμενον ἡμῖν[12] μέγα καὶ πάμφωτον εἶναι οἱ Ἀρχιεπίσκοποι τοῦ Βυζαντίου καὶ Πατριάρχαι τῆς Νέας Ρώμης, οἱ ὅποιοι, διὰ τῆς θύρας εἰσελθόντες εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων[13], ἀνεδείχθησαν ποιμένες καλοί, τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ τέλειοι μιμηταὶ καὶ τῶν τιμῆς ἡγορασμένων[14] τέκνων Του φιλόστοργοι καὶ γνήσιοι Πατέρες, καὶ ἀνήχθησαν εἰς τὴν Ἀγιότητα! Ζάλη καταλαμβάνει τὸν ἀριθμοῦντα αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πῆξεως τῆς πρώτης τοῦ Βυζαντίου Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ Πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων Ἀνδρέου τοῦ θειοτάτου καὶ μέχρι τῶν κάτω χρόνων! Πλήθος τιμίων καὶ φωτεινῶν ὀνομάτων ἀξίων τοῦ Θεοῦ ἀνδρῶν, ἀπὸ Στάχυος τοῦ Ἀποστόλου μέχρι καὶ Κυρίλλου τοῦ ΣΤ', οἱ ὅποιοι κατεκόσμησαν τὴν ἱερὰν διπλοῖδα τῆς Ἀρχιερωσύνης μὲ στίλβουσαν ἀρετὴν, μὲ ἔνθεον ζῆλον, μὲ ὀσιακὴν ἄσκησιν, μὲ κενωτικὸν φρόνημα, μὲ ἀγγελότροπον πολιτείαν, μὲ ἀκραιφνῆ Θεολογίαν καὶ μὲ ἀγαπητικὴν μέχρι θυσίας ποιμαντορίαν! Ἐβδομήκοντα περίπου τεθεωμένοι ἄνδρες, ἑβδομήκοντα Ἀρχιεπίσκοποι Κωνσταντινουπόλεως μὲ τὸ φωτοστέφανον τῆς Ἀγιότητος εἰς τὰς τιμίας κεφαλὰς των, ὅσοι καὶ οἱ Ἀπόστολοι τοῦ εὐρυτέρου κύκλου τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, τῶν ὁποίων ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς[15], δικαιοῦμεθα νὰ λέγωμεν μαζὶ μὲ τὸν μακάριον Παῦλον: Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς![16] Τοιοῦτοι μᾶς ἔπρεπον Πατριάρχαι!

Κεντᾶ με ἐκ τῶν ὀπίσω τοῦ ἱεροῦ τούτου ἄμβωνος ἡ σωματικὴ παρουσία δύο τῶν κρατίστων ἐξ αὐτῶν, τοῦ ὑψιπέτου τῆς Θεολογίας ἀετοῦ Γρηγορίου τοῦ Ἀριανζηνοῦ, τῆς κρηπίδος τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ μεγαλοφώνου κήρυκος τῆς Θεότητος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τοῦ αἰωνίου βασιλέως τοῦ ἄμβωνος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ ἐνθουσιάζει ἱερῶς τὴν ψυχὴν μου καὶ φέρει γλυκύτατα δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου καὶ λόγους μεγάλης δοξολογίας πρὸς τὸν Κύριον, ὁ Ὅποιος ἐχάρισε τέτοιου διαμετρήματος καὶ τόσου φωτὸς πρωθιεράρχας εἰς τὴν πολυσέβαστον Οἰκουμενικὴν Καθέδραν! Ἡ φωνὴ τοῦ πρώτου ἀκούεται ἠδυμελῆς εἰς τὰς μεγάλας Δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ δονεῖ τοὺς θόλους τοῦ πανιέρου τούτου Ναοῦ: Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα... [17] Ἡ, κατὰ τὴν περίοδον τῶν Χριστουγέννων, Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε! Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε, Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε... [18] κ.λπ. Τοῦ δευτέρου τὸ χαρμόσυνον κήρυγμα ἀκούεται πάντοτε τὴν φωτολαμπῆ νύκτα τῆς Ἀναστάσεως διὰ στόματος τοῦ κατὰ καιροὺς διαδόχου του: Εἴ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος, ἀπολευέτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως...[19] ἐνῶ, κατὰ τὰς δύο ἑορτὰς τῆς μνήμης του, εἴθισται νὰ χοροστατῇ αὐτοπροσώπως ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου, τιθεμένης ἐκεῖ τιμητικῶς τῆς σεβασμίας εἰκόνας του. Γρηγόριος ἔνθεος

ἕτερος ἀγιάζει σχοινίῳ καὶ αἵματι ἐν ἡμέρᾳ Ἀναστάσεως τὰς σεβασμίας αὐλὰς τοῦ θεοφρουρήτου τούτου Μοναστηρίου. Ἀπὸ τὴν ἐρατεινὴν Χάλκην ἀκτινοβολεῖ ἡ πολύμουσος μορφή τοῦ ἱεροῦ Φωτίου, χαίροντος μὲν πολλὰ ἐπὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων θαυμαστῇ ἐπανδρώσει τῆς Μονῆς τῆς Παναγίας Τριάδος, φέρελπις ἀδελφὸς τῆς ὁποίας σήμερον προσάγεται πρὸς χειροτονίαν εἰς Διάκονον, ἀλλὰ καὶ λυπούμενου πλεῖστα διὰ τὴν συνεχιζομένην ἐπὶ σαρανταεπτὰ ὀλόκληρα ἔτη ὀδυνηρὰν σιγὴν ποῦ ἐπεβλήθη δυναστικῶς καὶ ἀναιτίως εἰς τὴν περίπυστον τῶν Θεολόγων Σχολὴν μας. Εἶθε ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης μας, πρὶν φθάσῃ ἡ δοκιμασία τὸ ἡμισυ τοῦ αἰῶνος, Αὐτός, ὁ ὅσον οὐδεὶς ἄλλος ὀδυνώμενος ἀλλὰ καὶ ἐλπίζων καὶ ἐμπόνως ἐργαζόμενος πρὸς τερματισμὸν τῆς συμφορᾶς αὐτῆς, νὰ ἀξιωθῇ νὰ ὑποδεχθῇ ἐν εὐλογίαις τοὺς νέους φοιτητὰς τῆς καὶ νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸν νέον Σχολάρχην καὶ τὸν χορὸν τῶν Διδασκάλων τῆς, Φωτίου τοῦ μεγάλου προκατόχου του συνεργοῦντος Αὐτῷ καὶ συγχαίροντος ἄνωθεν!

Ἐπιλείπει με, ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, διηγούμενον ὁ χρόνος[20] περὶ Παύλων καὶ Πρόκλων, περὶ Φλαβιανῶν καὶ Ταρασίων, περὶ Γερμανῶν καὶ Πολυεύκτων, περὶ Μεθοδίων καὶ Ἰγνατίων, περὶ Φιλοθέων καὶ Καλλίστων, περὶ Νηφώνων καὶ Λουκάρων καὶ τῶν λοιπῶν ἀξίων τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Γένους Ὁμολογητῶν, Ἱερομαρτύρων, Διδασκάλων καὶ Πατέρων ἡμῶν, τῶν ὁποίων τὴν ἱερὰν εἰκόνα σήμερον εὐσεβῶς προσκυνοῦμεν καὶ τὸν δίκαιον ἔπαινον μεγάλη τῇ φωνῇ ἐξαγγέλλει ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία!... Ἀλλὰ, οἱ θεῖοι οὗτοι Πρωθιεράρχαι, ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι αἰωνία δόξα, διηνεκῆς ἔπαινος καὶ ὑψηλοὶ φρουρητικοὶ πύργοι τοῦ καθ' ἡμᾶς πρωτευθύνου ἐκκλησιαστικοῦ Θρόνου, καὶ πολύτιμοι ἀδάμαντες τῆς Μίτρας τοῦ ἀξίου Διαδόχου τῶν, εἶναι καὶ πολυεύθυνος παρακαταθήκη καὶ βαρυτάτη πνευματικὴ κληρονομία πάντων ἡμῶν. Καὶ τῶν ἔσω καὶ τῶν ἔξω τῶν ἱερῶν θριγκίων, ἀδιακρίτως. Κληρονομία Πίστεως ἀκριβοῦς καὶ Θεολογίας Ὁρθοδόξου. Κληρονομία ἄκρας συνεπείας βίου καὶ δόγματος. Κληρονομία ὀλοκαρδίου ἀγάπης καὶ ἀνυστάκτου φροντίδος διὰ τὴν τιμαλφῆ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἄνθρωπον, τόσον κατὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ὑλικὴν του διάστασιν, μὲ τὰς ἀντιστοιχοῦσας ἀνάγκας του. Κληρονομία θυσιαστικῆς προστασίας τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους καὶ γενναίας προασπίσεως τῶν δικαίων του. Κληρονομία ζήλου Ἀποστολικοῦ καὶ ἐξαγγελίας τοῦ Εὐαγγελίου καὶ προσκλήσεως ἐν παροξυσμῶ ἀγάπης[21] τῶν λαῶν πρὸς σωτηρίαν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐπὶ τῇ προσωπικῇ ἐμπειρίᾳ τοῦ εὐαγγελισαμένου ἡμᾶς Ἀποστόλου Ἀνδρέου: Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν![22] Κληρονομία ὑπομονῆς εἰς τὰς πολλὰς θλίψεις καὶ τοὺς βαρεῖς σταυροὺς τῶν διαρκῶν ἐπωδύνων συστροφῶν τῆς Ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ ἐλπίδος ζωσῆς ἐπὶ τὸν ἐγείροντα τοὺς νεκροὺς καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνιστῶντα τοὺς πένητας Ἰησοῦν τὸν Κύριον. Κληρονομία ἀδιαλείπτου μερίμνης δι' ὅλας τὰς ἐπὶ μέρους ἀγίας Ἐκκλησίας καὶ τὴν

ένότητά των ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης, τῆς ἀληθείας, τῆς κανονικῆς τάξεως, τῆς κοινῆς Συνοδικῆς ἐκφράσεως, καὶ μαρτυρίας, τῆς κοινῆς πνευματικότητος, λειτουργικῆς εὐταξίας καὶ ἐν Χριστῷ νηπτικῆς ἀσκήσεως, ὡς καὶ τοῦ κοινοῦ Ποτηρίου τῆς Ζωῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ κορυφαία ἔκφρασις πιστότητος εἰς τὴν Κυριακὴν ἐπιθυμίαν Ἴνα ὧσιν ἔν[23] οἱ εἰς Αὐτὸν πιστεύοντες. Κληρονομία διαρκῶν μεγάλων ὀραματισμῶν καὶ ἀνυποχωρήτων ἀγώνων δι' ἓνα φωτεινότερον αὐριον τῆς ἀνθρωπότητος. Κληρονομία μὲ δύο λόγους, βαρυτάτης εὐθύνης εἰς Χριστόν, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸν κόσμον ὅλον!

Δοξολογοῦμεν τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος εἶναι τὸ κεφάλαιον καὶ ταύτης τῆς ἑορτῆς ἡμῶν. Τιμῶντες τοὺς εὐαρεστήσαντας Αὐτῷ ἀξιομακαρίστους Πρωθιεράρχας, εἰς Ἐκεῖνον ἀναπέμπομεν τὴν δόξαν, τὴν εὐχαριστίαν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν προσκύνησιν, διότι Αὐτὸς ὢν ἡ πηγὴ τοῦ ἀγιασμοῦ τοὺς ἀνέδειξεν Ἁγίους καὶ τοὺς ἐθέωσε κατὰ τὴν Αὐτοῦ χάριν καὶ τὸ ἔλεος. Αὐτὸς ὢν ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ τὸ κεφάλαιον πάσης ἀρετῆς, τοὺς ἐσόφισε καὶ τοὺς κατέστησεν ἐπιστήμονας τῆς ὑγιοῦς διδασκαλίας, τῆς ποιμαντικῆς τέχνης, τῆς ἀρετῆς καὶ πάσης εὐπραξίας. Αὐτὸς ὢν τὸ Φῶς τὸ ἀληθινὸν ἐφώτισε καὶ τούτους καὶ τοὺς ἔθεσε «ἐπὶ τῆς λυχνίας τῆς ἑαυτοῦ φωτοφόρου καθέδρας, ἵνα ἐξαστράπτωσι φωτισμὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ δογματῶν καὶ πράξεων σκότους ἀπηλλαγμένον» ὅπως ὀρώντες οἱ λαοὶ τὰς ἀκτῖνας τῆς ζωτικῆς λαμπηδόνας, πρὸς ἐκεῖνας εὐθύνωνται καὶ τὸν Πατέρα τῶν φώτων δοξάζωσι».[24] Ἄλλὰ εὐχαριστοῦμεν ἀκόμη τῷ Κυρίῳ βλέποντες τὸν σημερινὸν θεοπρεπῆ Διάδοχον τῶν ἑορταζομένων νὰ ἔχη πλήρη συναίσθησιν τοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων του βάρους τῆς προμνησθείσης κληρονομίας καὶ νὰ ἀγωνίζεται μὲ ὅλας του τὰς δυνάμεις νὰ τὴν κρατήσῃ ἀλώβητον, νὰ τὴν αὐξήσῃ, νὰ τὴν λαμπρύνῃ ἔτι μᾶλλον. Τοῦτο τρανῶς βεβαιοῖ ἡ πρὸ διετίας ἐν εὐλογίαις σύγκλησις ὑπ' αὐτοῦ τῆς ἐν Κρήτῃ Ἁγίας καὶ Μεγάλῃς Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, παρὰ τὰ πολλὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα ἤγειρεν ὁ ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας. Τοῦτο βεβαιοῖ ἡ τῇ πρωτουργίᾳ του ἐκ τῆς τέφρας θαυμαστὴ ἀναβίωσις ἀρχαίων Μητροπόλεων τῆς Χώρας ὅπως ἡ Πισιδίας, ἡ Σμύρνης, ἡ Προύσης, καὶ ἡ Ἀδριανουπόλεως (μέχρι στιγμῆς), μετὰ πληρώματος, ἱεροῦ κλήρου καὶ μονίμου λειτουργικῆς ζωῆς, καθὼς ἐπίσης ἡ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατεῖλασα ἄνοιξις εἰς τὴν μαρτυρικὴν Ἰμβρον, ἡ ἐπιστροφή οἴκαδε πολλῶν ἐκπατρισθέντων Χριστιανῶν, ἡ ἐπαναλειτουργία τῶν Σχολείων τῆς νήσου, ἡ ἀναζωπύρησις τῆς τέως ἀποσταμένης ἐλπίδος, ἅτινα φέρουν ἀνάγλυφον τὴν προσωπικὴν σφραγίδα τῆς Παναγιότητός του. Ἀκόμη, ἡ εὐκαιρικὴ εὐχαριστιακὴ χρῆσις μεγάλων σεβασμάτων μας ὅπως ἡ κατὰ Πόντον Παναγία Σουμελᾶ, οἱ διάφοροι ναοὶ τῆς ἀγιοτόκου Καπαδοκίας, ἡ ἐν Κυζίκῳ Μονὴ τῆς ἐν τῷ Πατριαρχικῷ τούτῳ Ναῷ θησαυριζομένης Παναγίας Φανερωμένης, ἡ ἐν Ἐφέσῳ Βασιλικὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου καὶ πολλὰ ἄλλα, εἰς τὰ ὁποῖα

ἀγαλλομένῳ ποδὶ σπεύδει περιοδικῶς νὰ ἱερουργήσῃ, ἡγούμενος πλήθους προσκυνητῶν καὶ βεβαιῶν ἐμπράκτως ὅτι, χάριτι Θεοῦ, ἡμεῖς οἱ λογισθέντες ὡς ἀποθνήσκοντες, ἰδοὺ ζῶμεν![25] Προσέτι, ἡ ἔντονος λειτουργικὴ ζωὴ τοῦ ἰδίου καὶ τὸ διακρίνον τὴν Παναγιότητά του ζέον προσευχητικὸν ἦθος, ὁ μεστός καὶ ἐπίκαιρος Θεολογικός του λόγος, αἱ ρηξικέλευθοι πρωτοβουλῖαι του διὰ τὸ περιβάλλον, διὰ τὴν καταλλαγὴν, τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου καὶ διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῆς ἀνθρωπίνης δυστυχίας, καθὼς καὶ αἱ πολυάριθμοι ποιμαντορικαὶ του ἐπισκέψεις εἰς τὰς ἀνὰ τὸν κόσμον ἀδελφὰς Ἐκκλησίας καὶ τὰς Ἐπαρχίας τοῦ Θρόνου ἀπὸ Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, ἕως καὶ Ἄπω Ἀνατολῆς καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ἀπωτάτης Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας, ἡ ἀνύστακτος μέριμνά του διὰ τὴν προβολὴν καὶ ἐξύψωσιν τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ, διὰ τὴν πρόσκλησιν τῆς νεολαίας εἰς ἐνεργὸν μετοχὴν καὶ βίωσιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γεγονότος, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δικαίων τοῦ ἐνταῦθα εὐαρίθμου πληρώματος, καθὼς καὶ πλεῖστα ὅσα παρεμφερῆ σπουδαῖα καὶ ἀξιάγαστα.

Εἰς πάντα ταῦτα, καὶ εἰς ὅσα ἀκόμη εὐφημα, θεοφιλῆ καὶ σωτηριώδη ἤθελε ὀδηγήσει τὸν Πατριάρχην μας ἡ Χάρις τοῦ Παρακλήτου, τὸν διαβεβαιοῦμεν, ἔστω καὶ ἀπουσιάζοντα, ὅτι δὲν ἔχει μόνον τὴν εὐλογίαν καὶ συναντίληψιν τοῦ Θεοῦ! Οὐτε μόνον τὴν βοήθειαν καὶ τὰς θεοπειθεῖς εὐχὰς τῶν τιμωμένων Ἁγίων Προκατόχων του. Ἐχει καὶ τῆς περὶ τὴν Παναγιότητά του σεβασμίας Ἱεραρχίας τοῦ Θρόνου, πάντων ἡμῶν τῶν ἀφωσιωμένων Ἀδελφῶν καὶ Συγκυρηναίων του, οἱ ὅποιοι ἐνωρίτατα τὸν ἐγνωρίσαμε τίμιον καὶ μὲ τὰ θεῖα καὶ μὲ τὰ ἀνθρώπινα καὶ ἐξετιμήσαμε καὶ ἠγαπήσαμεν εἰς ἄκρον, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν θεοφιλῶν συνεργατῶν του καὶ τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον εὐγενῶν Ἀρχόντων τοῦ εὐκλεοῦς Θρόνου του τὴν ἀμέριστον καὶ εὐπειθῆ συμπαράστασιν καὶ ὀλόθυμον συνεργίαν ἐν εἰλικρινῇ ἀφοσιώσει, καὶ ὑπακοῇ ἀγιοπνευματικῇ. Παριστάμεθα Αὐτῷ ἔνθεν καὶ ἔνθεν ὡσπερ ἄλλοι Ἁαρῶν καὶ Ὁρ, στηρίζοντες προθύμως τοὺς ἀγίους πρεσβυτικοὺς βραχιονὰς του ἐν τῇ σταυρικῇ του στάσει[26] ἕως οὗ αἱ δυνάμεις τοῦ νοητοῦ Ἀμαλήκ καταστοῦν ὑποπόδιον τῶν εὐσεβούντων καὶ ἡ Βυζαντινὴ Ἐκκλησία ἀναλάβῃ τὴν δόξαν ἐκείνην καὶ εὐκλειαν, τὴν ὁποίαν οἱ ἐν Ἁγίοις Προκάτοχοί του ὠραματίσθησαν. Μὲ τὰς εὐχὰς των ἔχομεν μετ' Αὐτοῦ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν μίαν, ὥστε τὸ ἔκπαλαι πολυφαῆς Φανάριόν μας, αὐτὸ τὸ κατ' ἀνθρώπον διαρκές σκάνδαλον τῆς Ἱστορίας, ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Παναγίας τῆς Παμμακαρίστου καὶ τὴν δεξιὰν οἰακοστροφίαν Βαρθολομαίου τοῦ Ἰμβρίου νὰ συνεχίσῃ τηλαυγίζον τὸ φῶς τῆς ἐν Χριστῷ ἐλπίδος καὶ σωτηρίας, καταγγέλλον ἀπερίτμητον τὸ Εὐαγγέλιον, ἐπαγωνιζόμενον καὶ στηρίζον τὴν ἄπαξ παραδοθεῖσαν τοῖς ἀγίοις Πίστιν,[27] εὐαγγελιζόμενον εἰρήνην τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς,[28] διακονοῦν τὸν σύγχρονον ἀνθρώπον, ἔτοιμον ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εἰς ἀντιμετώπισιν τῶν καταγιγιστικῶν προκλήσεων τῆς

Ἱστορίας, οἰκοδομοῦν στερρῶς τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν καὶ κοσμοῦν αὐτὴν μὲ πολλοὺς νέους Ἁγίους, Κήρυκας τοῦ Σταυροῦ καὶ Μάρτυρας τῆς Ἀναστάσεως, οἷοι οἱ σήμερον τιμώμενοι πανσέβαστοι Ἅγιοι Προκάτοχοί του. Γένοιτο!

1. Αἶνοι Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.
2. Ἐπιλύχνιος ὕμνος.
3. Ἐσπέριον Προσόμοιον Μεσοπεντηκοστῆς.
4. Ἰωάν. 4, 14.
5. Δοξαστικὸν Αἰνῶν Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος.
6. Κοντάκιον Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος.
7. Πρβλ. Λευιτ. 20, 7.
8. Ματθ. 13, 14.
9. Β' Κορ. 2, 15.
10. Β' Κορ. 2, 16.
11. Παρμ. 17, 33.
12. Ἐβρ. 12, 1.
13. Ἰωάν. 10, 1.
14. Πρβλ. Α' Κορ. 6, 20.
15. Ἐβρ. 13, 7.,
16. Ἐβρ. 7, 26.
17. Ὑμνολογία Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.
18. Καταβασίαι Χριστουγέννων.
19. Κατηχητικὸς Λόγος τοῦ Πάσχα.
20. Ἐβρ. 11, 32.
21. Πρβλ. Ἐβρ. 10, 24.
22. Ἰωάν. 1, 42.
23. Ἰωάν. 17, 22.
24. Ἰσίδωρος Πηλουσιώτης, Δοσιθέω, Migne P.G. 78, 201.
25. Β' Κορ. 6, 9.
26. Πρβλ. Ἐξοδ. 17, 8-16.
27. Πρβλ. Ἰούδα, 3.
28. Ἐφεσ. 3, 17.

ΑΡΘΡΑ

ANDROID-ΟΛΟΓΙΑΣ ΑΚΟΥΣΜΑ

ὑπὸ Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνας Δρος Ἀθανασίου

Γνωστόν, ὅτι τὰ ρομπότ – "ὑβρις κατὰ τοῦ Δημιουργοῦ"; εἰσέρχονται πλέον βαθέως εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων.

Αυτά είναι μία μηχανική συσκευή, ή οποία ήμπορεί νὰ ὑποκαθιστᾶ τὸν ἄνθρωπο εἰς διαφόρους ἐργασίας καὶ νὰ δρᾷ ἀπ' εὐθείας ἐλεγχόμενη ὑπ' αὐτοῦ ἢ αὐτονόμως κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχον ἑνὸς προγραμματισμένου ὑπολογιστοῦ.

Ἐργασίας δυσκόλους ἢ ἐπικινδύνους δι' ἕνα ἄνθρωπον, ἢ ποὺ γίνονται ταχύτερον ἢ ἐφθηνότερον ἀπὸ αὐτά.

Ἡ λέξις προέρχεται ἐκ τοῦ σλαβικοῦ *robot*, ἀπὸ τὸν Τσέχο Κ. Čapek, ποὺ σημαίνει ἐργασίαν, μετώπου ἢ καταναγκαστικήν.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα ρομπότ ἀναφέρεται εἰς τὴν ἑλληνικὴν μυθολογίαν ὁ Ταλῶς, ὅπως ὁ Δαίδαλος, εἰς τὴν ἀρχαίαν τεχνολογίαν Ἑρῶν ὁ Ἀλεξανδρεὺς (1. αἰ. π.Χ.), Ἀρχύτας ὁ Ταραντῖνος κ.ἄ.

Μὲ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ μελέτην τῶν ρομπότ, ἀσχολεῖται ἡ ρομποτικὴ ἐπιστήμη ποὺ ἀποτελεῖ συνδυασμὸ κυρίως τῆς πληροφορικῆς, τῆς ἠλεκτρονικῆς καὶ τῆς μηχανολογίας. Εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν φαντασίαν συνήθως συναντῶνται ρομπότ μὲ τὴν ἀνθρώπινην μορφήν, καλούμενα ἀνδροειδῆ.

Πραγματικὰ ρομπότ κατεσκευάσθησαν μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῶν ὑπολογιστῶν κατὰ τὸ 1940 καὶ εἶτα οἱ προσπάθειες τῶν ἐρευνητῶν ἐστιάσθησαν εἰς τὴν ἀναπαραγωγὴν ἀνθρωπίνων ἱκανοτήτων, δηλαδὴ εἰς τὴν ἐπίτευξιν τεχνητῆς νοημοσύνης. Οὕτως τὸ 2050 ὁ ταχὺς ρυθμὸς ἀναπτύξεως τῆς πληροφορικῆς θὰ ὀδηγήσει εἰς τὴν δημιουργίαν ρομπότ, εὐφυεστέρων τῶν ἀνθρώπων, καθ' ὅτι ἡ ἰσχὺς τῶν ὑπολογιστῶν διπλασιάζεται ἀνὰ δεκαοκτῶ μῆνας περί-που. Καὶ τότε "ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων" (Ματθ. 25, 30).

Τὰ ρομπότ εἶναι κινητὰ ἢ ἀκίνητα, χρησιμοποιούμενα εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὰς ὑπηρεσίας, τὴν ἰατρικὴν, τὴν πολεμικὴν τεχνολογίαν, τὴν κατασκευὴν παιγνίων καὶ ἐσχάτως εἰς τὴν διερεύνησιν τοῦ παρελθόντος ὅπως τὴν ὑποβρύχιον ἀρχαιολογίαν. Ὅσον δὲ περισσότερο αὐτονόμως δρᾷ τὸ ρομπότ, τόσο περισσότερο καὶ ἡ πιθανότης ζημίας διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ἀντικείμενα.

Ἡ χρῆσις ἐπικινδύνων μηχανῶν εἰς τὸν πόλεμον, καθιστᾶ περιττὸν τὸ πρόβλημα τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν κατὰ τὸν προγραμματισμὸν καὶ ρομαντικὴν φαντασίαν τὴν ἀπαίτησιν γενικῶς μέτρων ἀσφαλείας δι' ὅλα τὰ ρομπότ. Ἐπικίνδυνα παρ' ὅλας τὰς εὐργετικὰς τῶν πλευρὰς διὰ τὸν ἄνθρωπον, –δὲν τρώγουν, δὲν πίνουν, δὲν ἀσθενοῦν, δὲν ζητοῦν ἀδείας, δὲν ἀπεργοῦν ἀλλὰ ἐργάζονται ἐπὶ 24 ὥρας! ἀνεξαρτήτως τῶν ἀναφυομένων ἐργασιακῶν προβλημάτων– εἰς τὴν πολεμικὴν βιομηχανίαν, εἶναι ὅταν αὐτὰ γίνονται αὐτόνομα ὀλοσχερῶς, καὶ τοῦτο διότι αἱ μηχαναὶ θὰ ἔχουν ἐλευθερίαν

ἀποφάσεως διὰ τῶν ἡλιθίων ἀλγορίθμων, τοῦθ' ὅπερ ἤδη ἔχει ἐπιτευχθεῖ, κρυφίως εἰσέτι, εἰς ὀρισμένα κράτη, ὅπως τὴν Ρωσίαν, ΗΠΑ, Νότιον Κορέαν, Κίναν καὶ Ἰσραήλ (M. Frei)¹.

Τὰ ρομπότ ὁμως ἐσχάτως χρησιμοποιοῦνται καὶ εἰς τὴν τέχνην, καθὼς εἰς τὴν ὁμάδα "*Οἰκογένεια τῶν ρομπότ*" τοῦ Κορεάτου N. J. Paik ἀπὸ τὴν ὁποῖαν περὶ τὸ 1980 προῆλθεν ἡ "*Μήτηρ καὶ ὁ Πατήρ*", τὰ ὁποῖα διευρύνθησαν μὲ ἄλλας μορφὰς ἱστορικῆς ἢ φιλολογικῆς χροιάς, ὅπως τῶν A. Einstein, E. A. Poe καὶ φίλους τοῦ Paik, ὅπως τοὺς N. Cage, M. Cunningham ἢ J. Beuys ἢ τὰ ρομπότ ὡς ἀντικείμενα τέχνης, εἰς τὴν Ἑνωσιν Καλλιτεχνῶν Αὐστρίας (Shifz), ἡ ὁποῖα ἀσχολεῖται κυρίως μὲ τὴν σχέσιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς μηχανῆς. Τοιοῦτοτρόπως μία ἔκθεσις καλλιτεχνῶν δύναται νὰ ἀποτελεῖ δίοδον εἰς τὸν ψηφιακὸν κόσμον διὰ τῶν ἐνισχυμένων αἰσθητικῶν πειραμάτων των, τὰ ὁποῖα ἀνατρέπουν τὰς γνωστὰς ἐννοίας περὶ σύμπαντος καὶ χρόνου. Πρβλ. καὶ τὰς "*φιλοσοφικὰς μηχανὰς*" τοῦ J. Tinguely (1991)².

Οἱ καλλιτέχνη εἰς μίαν κοινωνίαν ὅπου διαρκῶς αὐξάνει ἡ ρομποτική, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης, ἀνακαλύπτουν νέας τεχνολογίας, αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦν νέας μορφὰς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ προβολὴν τῶν ἔργων τῆς τέχνης. Γνωρίζοντες δὲ τοὺς κινδύνους τῆς αὐτομάτως κινουμένης τεχνητῆς νοημοσύνης ἐχρησιμοποίησαν τὴν τεχνολογίαν διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὸν σκοπὸν των, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὰς τοιχογραφίας τῶν σπηλαίων, μετὰ δὲ ἐκράτησαν αὐτὴν διὰ τὰ προβλήματα καὶ τὰ ὀράματά των. Περιπλοκότεραι συνθέσεις ὀδηγοῦν εἰς αὐξανόμενας αὐτονόμως ἐργασίας, δημιουργῶντας ἀπείρους μορφὰς διὰ τοῦ παιγνίου αὐτοῦ, τῇ βοήθειᾳ τῶν σταθερῶς ἀλλασσόντων στρωμάτων καὶ ἐπηρεάζοντας. Τελικῶς τίθενται ἐρωτήματα, ὅπως: Τί ἢμπορεῖ νὰ κάνει τὸ ρομπότ τὸ ὁποῖο ἀδυνατεῖ ὁ καλλιτέχνης; Ἐὰν τὸ ἄψυχο, τερατόμορφο καὶ αὐτόνομο ρομπότ ἔχει τεχνητὴν νοημοσύνην, διαθέτει καὶ ὀράματα, σκέψεις, ιδέας καὶ δημιουργικὴν ἰκανότητα³. Καὶ εἶναι τὰ "*κατασκευάσματά*" του ὅπως καὶ ἄλλων μεταμοντέρνων ρευμάτων τέχνη, ἔστω καὶ ἂν τυγχάνει "*παραστατικὴ*" ἢ μὲ μορφολογικὰ ὑπολείμματα; Ποῖα τὰ ὠφέλη των διὰ τὸν ἄνθρωπον;

Βεβαίως ἡ τέχνη εἶναι πάντοτε δυναμικὴ καὶ μεταβάλλεται διαχρονικῶς. Τότε τί εἶναι ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ, ἡ Μεσαιωνικὴ καὶ ἡ Νεώτερη, τοῦλάχιστον ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως;

1- Z. Cerman – W. Barthlott – J. Nieder, *Erfindungen der Natur*, Ἀμβούργο 2011, 11-16. E. Rheinheimer-Chabbi, *Wenn Roboter Kriege führen*, Publik-Forum ἀρ. 5 (2018) 22-23.

2- Z. Cerman κ.ἄ., Ἔργ. μνημ. 234-237.

3- –, *Sanata Robotların Yeri*, Artam Global Art and Design ἀρ. 48 (2018) 35.

• Ανακοίνωσις ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκηδόνος

Ἡ Ἱ. Μητρόπολις Χαλκηδόνος μέ ὀδύνην ἀνέγνωσε τάς ἀνιέρους, ἀνεδαφικάς, ἀντιεκκλησιαστικάς, ἀντιορθόδοξους, μισητικάς καί, ὡς ἐκ τούτου, ἀπαραδέκτους δηλώσεις τοῦ Ε. Βαλιώτου κατά τήν τελετήν ἀποφοιτήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κολεγίου καί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Βοστώνης, παρόντος μάλιστα καί τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου.

Ἄπορον δέ τυγχάνει πῶς ἡ Θεολογική Σχολή ἀπένειμεν, ὡς μή ὄφελεν, εἰς τόν γνωστόν ἄλλωστε καί ἄλλωθεν Ε. Βαλιώτην τόν τίτλον τοῦ Ἐπιτίμου Διδάκτορος τῆς Θεολογίας.

Εὔχεται δέ εἰς αὐτόν ὑγιείαν καί πᾶσαν εὐλογίαν παρά τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ.

Ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Χαλκηδόνος

τῇ 26ῃ Μαΐου 2018

+ Ὁ Χαλκηδόνος Ἀθανάσιος